

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
พัชรินทร์ พรหมโพธิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
พัชรินทร์ พรหมโพธิ์

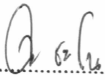
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าอิสระของ
นางสาวพัชรินทร์ พรมโพธิ์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

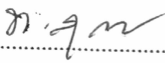
คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

.....
(อาจารย์ ดร.จิระพร ชะโน)

ประธานกรรมการ
(กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(อาจารย์ ดร.วารกรณ์ กุประดิษฐ์)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ)

.....
(อาจารย์ ดร.ทัศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ)

กรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษาภายนอกภาควิชา)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ์)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ.เทียนศักดิ์ เมฆพรรณโสภาส)
ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 30 เดือน 3 พ.ศ. 2556

ประกาศขอบคุณการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ เป็นอย่างดีจากอาจารย์ ดร.วราภรณ์ กุประดิษฐ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการสอบและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนงการ กรรมการสอบที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำ ข้อเสนอแนะและตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจนสำเร็จด้วยดี ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิสุทธิ เวียงสมุทร อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อาจารย์นวลจันทร์ จันทาป ครูโรงเรียนภักดีชุมพลวิทยา จังหวัดชัยภูมิ และอาจารย์ธวัชฉัตร คำเข้าเมือง ครูโรงเรียนบ้านท่าโป่ง จังหวัดชัยภูมิ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ เครื่องมือให้คำแนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายไพโรจน์ เคนวิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าโป่งและคณะครู โรงเรียนบ้านท่าโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ที่ให้ความ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอย่างดี และเพื่อนนิสิตสาขาหลักสูตรและ การสอน รุ่น 9 ศูนย์ชัยภูมิทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดามารดา และผู้มีพระคุณต่อการศึกษาทุกท่าน ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้การ อบรมสั่งสอนผู้ศึกษาค้นคว้าจนประสบความสำเร็จในชีวิต

พัชรินทร์ พรมโพธิ์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นางสาวพัชรินทร์ พรหมโพธิ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.วราภรณ์ กุประดิษฐ์
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้ (1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง อำเภอนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 3 ชนิดได้แก่ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus จำนวน 6 แผน ทำการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาในการสอน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.81 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดย KWL-Plus ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.51 ถึง 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.23/78.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.5857 โดยที่นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 58.57
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

โดยสรุป แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้าทางด้านการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	8
การจัดการเรียนรู้โดย KWL-Plus	13
การอ่านภาษาอังกฤษ	18
ความพึงพอใจ	23
การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	27
การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
งานวิจัยในประเทศ	31
งานวิจัยต่างประเทศ	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	35
วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	36
แบบแผนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	42
ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48

บทที่	หน้า
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75	49
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	51
ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนน เฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการ จัดการเรียนรู้ KWL-Plus	51
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	52
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	54
สรุปผล	54
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	63
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	76
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น ทั้งหมด (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	87
ภาคผนวก ง แบบวัดความพึงพอใจ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด ของแบบวัดความพึงพอใจ	90
ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า	94

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้	36
2 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	39
3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design	43
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus (N=35)	49
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus	50
6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	50
7 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	51
8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน	51
9 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	52
10 ระดับคุณภาพและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผ่านเกณฑ์	74
11 ผลการประเมินความสอดคล้อง ของข้อสอบที่เข้าเกณฑ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จำนวน 30 ข้อ	88
12 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ที่เข้าเกณฑ์และ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r _{cc}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	89
13 ค่าความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจแต่ละข้อกับเนื้อหาที่ต้องวัด (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	93

14	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่เข้าเกณฑ์ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	93
----	--	----

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	12

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากในยุคของข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจะอยู่ในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ เช่นตำรา หนังสือ วารสาร นิตยสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในยุคของอินเทอร์เน็ต ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และการถ่ายทอดความคิด ความก้าวหน้าทางวิชาการ ผู้ที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษด้าน การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ดีจะสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว การอ่านถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่ช่วยให้มีโลกทัศน์กว้างไกลอีกทั้งยังเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล ช่วยให้ผู้อ่านมีการพัฒนาทางด้านสมอง เพราะในขณะที่อ่านนั้นผู้อ่านต้องคิดเพื่อทำความเข้าใจในความหมายของข้อความที่อ่าน ผู้อ่านพิจารณาตรรกะตรงเป็นอย่างไรจะช่วยสร้างความสำเร็จในชีวิต ซึ่งการอ่านมิได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หากเกิดจากการเรียนรู้อย่างถูกวิธี ตลอดจนได้รับการฝึกอ่านให้เกิดทักษะที่เชี่ยวชาญ ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อจะได้ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ทันเหตุการณ์ นั่นคือการอ่านสร้างเสริมให้คนมีสติปัญญา เฉลียวฉลาด รอบรู้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณทักษะการอ่านยังช่วยพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ด้วย กล่าวคือเมื่อทักษะการอ่านดี ทักษะการฟัง ทักษะการพูดและทักษะการเขียนก็พัฒนาตามไปด้วย (ทัศนพร เกตุถนอม. 2547 : 26) การอ่านเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนที่ต้องใช้ความคิดและความสามารถเพื่อทำความเข้าใจในสารของการเขียนกล่าวคือ ผู้อ่านและผู้เขียนต้องสื่อความหมายซึ่งกันและกัน โดยใช้ข้อความ เป็นสื่อ ดังนั้นผู้อ่านต้องใช้ความสามารถที่จะเข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนที่แสดงออกมาทางข้อความนั้นมากกว่า การอ่านตัวอักษรนั้นๆ เสียอีก การอ่านเน้นให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่านคือ รู้ว่าอ่านเพื่อจุดประสงค์อะไร เช่น อ่านปัญหาเพื่อที่จะปัญหา อ่านเพื่อความถอดความออกมาเป็นภาพ นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นบันไดไปสู่กิจกรรมต่างๆ ที่ต้องใช้ทักษะฟัง พูดและเขียนและการแลกเปลี่ยนข่าวสาร แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนสื่อสารกับผู้อ่าน ในลักษณะเดียวกันกับผู้พูดสื่อสารกับผู้ฟัง ทั้งนี้ผู้อ่านสามารถทำนายได้ว่า ผู้เขียนจะสื่อความหมายอะไรต่อ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับรหัสและ ปรากฏการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น การอ่านเป็นการอภิปรายร่วมกันโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยมีการปฏิสัมพันธ์ในสาระสำคัญๆ ระหว่างภาษาและความคิดในการอ่าน คือ ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาและผู้อ่านแปลออกมาเป็นความคิด ฉะนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสื่อสารทางความคิดกับผู้เขียน ผู้สอนต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหาหรือข้อเขียนที่จะนำมาใช้ ในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (มนภรณ์ ไจโรบู้. 2551 : 91-92) การอ่านเป็นการปฏิบัติทางสมองและกล้ามเนื้อที่สลับซับซ้อนมาอย่างหนึ่ง ตาจะรับเครื่องหมายต่างๆ ที่ปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษก่อนและจะส่งต่อไปยังสมองเพื่อเรียบเรียงหรือจัดระเบียบเครื่องหมายเหล่านั้นเสียใหม่จนเกิดเป็นหน่วยความคิดที่เข้าใจกันได้ การอ่านเปรียบเสมือนการถอดรหัสบางอย่าง ผู้อ่านต้องเรียนรู้

ที่จะใช้สัญลักษณ์ในการเขียนและเรียบเรียงเข้าด้วยกันให้เหมาะสมและถูกต้อง ความสำเร็จในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับความปรารถนาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละคนเป็นสำคัญการนำเอาสติปัญญามาใช้กับการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพทำได้อย่างไรนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับโดยตรงของแต่ละบุคคลที่ต้องการปรับปรุงความสามารถในการอ่านเฉพาะตัวเท่านั้น (สมุทร เช่นชวนิช. 2542 : 1-2) การอ่านเป็นกิจกรรมอะไรที่มากมายและต้องตื่นตัวอย่างมากเพื่อที่จะอ่านให้รู้เรื่อง เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าคำต่างๆหมายความว่าอย่างไร มองเห็นภาพที่คำต่างๆ กำลังวาดให้ดู เข้าใจเหตุผลที่ได้แย้งแล้วพิจารณาดูว่าเราเห็นด้วยหรือไม่ หากนักเรียนไม่ทำสิ่งต่างๆเหล่านี้ก็เท่ากับว่านักเรียนได้ศึกษาได้แค่เพียงส่วนน้อยนิดของเรื่องที่อ่าน (ธูปทอง กว้างสวัสดิ์. 2549 : 95) การอ่านมากจะทำให้พัฒนาสมองและมีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการคิดและแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เด็กที่อ่านเก่งมีโอกาสวิเคราะห์มากและมีความรู้ไปใช้ตอบคำถามได้ดี ในขณะที่อ่านบอกตัวเองว่าผู้เขียนเขียนอะไรไว้บ้างเรื่องที่กำลังอ่านนั้นมีความหมายหรือไม่ ดูภาพประกอบว่าเขียนไว้อย่างไร แนวคิดหลักของเรื่องที่อ่านมีอะไรบ้างคาดเดาต่อไปว่าตอนต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วสรุปเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเอง เชื่อมโยงความสำคัญแต่ละวรรคตอนให้ได้ ตั้งคำถามด้วยตนเองสร้างภาพพจน์ใหม่ในสมองว่าผู้เขียนพยายามบรรยายอะไร (ประพันธ์ศิริ สุเสารัฐ. 2551 : 227-228)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องบนพื้นฐานหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4)

จากความสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 แม้ว่าจะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ การตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม จากผลการประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนบ้านท่าโป่งพบว่า ความสามารถด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำที่สุด ร้อยละ 60 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด คือร้อยละ 70 พบว่า 1) นักเรียนไม่สามารถจำแนกแยกแยะส่วนประกอบจากเรื่องที่อ่านได้ 2) นักเรียนไม่สามารถจัดหมวดหมู่ได้ 3) นักเรียนไม่สามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 4) นักเรียนไม่สามารถจัดหมวดหมู่โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลได้ เนื่องจากนักเรียนยังไม่ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์เต็มตามศักยภาพความสามารถทางวิชาการ และนักเรียนขาดการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการใฝ่รู้ใฝ่เรียน การคิดวิเคราะห์ และการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา

นอกจากนี้จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก ปี 2553 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาองค์การมหาชน มาตรฐานด้านผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ผลการประเมินในภาพรวมมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดสังเคราะห์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ตัวย่อซีที

4.1 ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความ คิดอย่างเป็นระบบและมีความคิดแบบองค์รวม อยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย 13.37 (กลุ่มวิชาการ. 2552 : 4) ซึ่งจะต้องดำเนินการปรับปรุงให้ผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้น และจากรายงานการสรุปผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554 ของโรงเรียนบ้านท่าโป่ง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์ในระดับดี ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนได้กำหนดไว้คือ นักเรียนร้อยละ 75 ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีขึ้นไป ดังนั้นโรงเรียนบ้านท่าโป่ง จึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนานักเรียนจำนวน ร้อยละ 35 ให้มีผลการประเมินด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้น ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิธีการวัดประเมินผลด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นต่อไป

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ เป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพความเป็นผู้รู้ และเป็นการเสริมความเข้มแข็งทางปัญญา และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จะมีผลโดยตรงต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพและการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข ซึ่งการฝึกให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและเข้าถึงข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ทักษะการฝึกวิเคราะห์ที่เหมาะสมคือทักษะการอ่านเพราะการอ่านจำเป็นต้องใช้ในกระบวนการคิดในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547 : 3) กล่าวว่า ทักษะในการคิดวิเคราะห์ ผู้อ่านจะต้องจำแนกแยกแยะได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง โดยแยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร พิจารณาแต่ละส่วนลงไปว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง วิเคราะห์ทัศนคติของผู้แต่งเพื่อทราบจุดมุ่งหมายที่อยู่เบื้องหลังผ่านทางภาษา ทิศนา ขัมมณี (2553 : 408) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการคิดนับเป็นเป้าหมายสำคัญของการสอนประการหนึ่ง การสอนที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาคิดของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงเป็นหน้าที่ประการสำคัญของครูทุกคน แต่เนื่องด้วยการคิดมีลักษณะเป็นกระบวนการที่มองไม่เห็นและมีความคลุมเครือไม่มีลักษณะที่เป็นเนื้อหาที่ครูสามารถเห็นได้ง่าย จึงทำให้การสอนหรือฝึกทักษะการคิดเป็นเรื่องยาก สินธพานนท์ และคณะ (2551 : 28) กล่าวว่า ครูมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ ดังนั้นครูยุคใหม่ต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการคิด รู้จัดวิธีกระตุ้นให้นักเรียนสนใจใฝ่รู้สู่การคิด ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระโดยมีครูเป็นผู้เสริมแรงและนำทางไปสู่เป้าหมายการคิดที่ถูกต้อง เชื่อมโยงความคิดเห็นของนักเรียนที่ความคิดแตกต่างกัน ฝึกให้อภิปรายร่วมกันและเสนอแนะผลจากการคิดอย่างถูกต้องและเหมาะสม ครูต้องมีการเตรียมความพร้อมต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดอยู่เสมอ โดยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตนกับข้อมูลความรู้และที่แสวงหามาใหม่ มาเป็นพื้นฐานในการคิดอยู่ตลอดเวลา จนเป็นวิถีชีวิตการเรียนของนักเรียนย่อมส่งผลให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL, KWL- Plus และเทคนิค KWLH ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ทักษะการคิด ดังที่

วีชรา เล่าเรียนตี (2547 : 92-94) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้ทุกระดับ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจักษณ์ญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และทักษะการคิดสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ตามกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้ K : (what we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W : (what we want to know)นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L : (what we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน เช่นเดียวกับเทคนิค KWL- Plus ที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งเป็นการอ่านตามเทคนิค KWL หมายถึง การถามตนเอง และการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 8) และสมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรธน์ (2544 : 75) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านที่สอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตนว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักการทำความเข้าใจตนเอง มีการจัดระบบข้อมูล เพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับเทคนิค KWL ของโอเกิ้ล (ชลธิชา จันทร์แก้ว. 2549 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Donna Ogle. unpagged) เป็นเทคนิควิธีการสอนอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนและส่งเสริมความคิดขณะที่อ่าน โดยมีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL และ KWL-Plus

ความพึงพอใจในการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนรู้และผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกความรู้สึกชอบรัก พอใจเต็มใจและยินดี ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติแล้วทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพครูผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน (จุฬารพร ประเสริฐศรี. 2548 : 33-35) การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้นบุคคลจะต้องอยู่ในภาวะความพึงพอใจ สุขใจเป็นเบื้องต้นนั้นคือบุคคลต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL-Plus มาพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL-Plus มีความพึงพอใจ ยินดี มีความรู้สึกนึกคิดในทางบวก มากน้อยเพียงใด และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ มีความเข้าใจในบทเรียนและช่วยสร้างแรงจูงใจ ให้นักเรียนมีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียนและศึกษาเพิ่มเติมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เพื่อปรับปรุงและ พัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์จำนวน 6 แผน สามารถใช้เป็นตัวอย่างในการสร้างแผนการเรียนรู้สำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ครูผู้สอนที่มีความสนใจ

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ KWL-plus มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3 อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2 ห้องเรียนรวมนักเรียนทั้งสิ้น 75 คน
กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3 อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คนเป็นนักเรียนชาย 17 คน

นักเรียนหญิง 18 คนได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเลือกหน่วยที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและเป็นหน่วยที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเลือกมา 6 เรื่อง จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ใช้เวลาทำการสอน 6 สัปดาห์ ดังนี้

2.1 Unit : A young musician จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

2.2 Unit : Baby elephants จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

2.3 Unit : The sailor's friend จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

2.4 Unit : life on the ice จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

2.5 Unit : Unusual Aussie จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

2.6 Unit : Tomatina จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดย KWL-Plus

3.2 ตัวแปรตาม คือ

3.2.1 ผลการเรียนรู้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์

3.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย KWL-Plus

4. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนก การจัดหมวดหมู่การจัดพวกใหม่โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล การตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนด ตัดสินใจว่าต้องการเรียนรู้อะไรจากเรื่องที่กำหนด การระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านที่กำหนด และการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม โดยวัดจากแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

2. การจัดการเรียนรู้KWL-Plus หมายถึงกระบวนการคิดเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเน้นการใช้ความรู้เดิมของผู้อ่านในการตีความทำความเข้าใจเรื่องที่ย่านและเพื่อความเข้าใจตรงจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน กิจกรรมหลังการอ่าน โดยมีกระบวนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่าขั้น K (What you know) การช่วยนักเรียนตรวจสอบความรู้เดิมหรือหัวเรื่องที่กำหนด ดังนี้

2.2 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจำแนกหรือจัดหมวดหมู่ แล้วบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ไว้ในตารางช่อง K

2.3 ชั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่าขั้น W (What you want to know) การช่วยนักเรียนตัดสินใจว่าต้องการเรียนรู้อะไรจากเรื่องที่กำหนด ดังนี้

2.4 ครูกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามตอบคำถามในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้จากเรื่องที่ย่านแล้ว บันทึกไว้ในช่อง W

2.5 ชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่าขั้น L (What you have learned) การตั้งคำถามให้นักเรียนระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านที่กำหนด ดังนี้

2.5.1 ครูตั้งคำถามเพื่อการจำแนก เพื่อให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W เพื่อให้ผู้ตอบคิดจำแนกหรือจัดหมวดหมู่หรือจัดพวกใหม่ โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล แล้วบันทึกคำตอบที่ได้ไว้ในช่อง L

2.5.2 ขั้นสรุปเรื่องจากการอ่าน เรียกว่าขั้น Plus เป็นการสรุปเรื่องจากการอ่านเป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

3. แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงแผนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL Plus จำนวน 6 แผน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้ KWL- Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คำนวณจากร้อยละของค่าเฉลี่ยที่ได้จากใบงาน แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบทดสอบย่อยท้ายบท ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลังหมายถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คำนวณจากคะแนนรวมเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนสอบหลังเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

5. ดัชนีประสิทธิผลหมายถึงตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

6. ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกนึกคิด ชอบ สนใจ สนุกสนาน ยินดี พอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL – Plus ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษา หลักการทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนรู้ KWL – Plus
3. การอ่านภาษาอังกฤษ
4. ความพึงพอใจ
5. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
6. การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างความเป็นพื้นฐานของมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียน ภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 1-7) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชา ภาษาต่างประเทศ สรุปสาระสำคัญดังนี้

1. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง ขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถ ถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2. โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและ พัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

2.1 ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)

2.2 ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)

2.3 ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

2.4 ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

3. คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำ ขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่าง เหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม
3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ
4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและ ประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
6. ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน
7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ

การ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

5. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวชี้วัดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องคำแนะนำและคำชี้แจงง่ายๆที่ฟังและอ่าน

2. อ่านออกเสียงข้อความนิทานและบทร้อยกรอง (Poem) สั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง

4. ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานและเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองกิจกรรมและสถานการณ์ต่างๆ
ในชีวิตประจำวัน
2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำและคำชี้แจงตามสถานการณ์ต่างๆ
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธ
การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสม
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง
ที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม
5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง
ต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็น
ในเรื่องต่างๆโดยการพูดและการเขียน

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองกิจวัตรประจำวันประสบการณ์และ
สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง
เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องราวต่างๆ ใกล้ตัว
พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1. ใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาท
สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของ
เจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด
ต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ
ภาษาไทย
2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง
วันสำคัญและชีวิต
3. ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. ค้นคว้ารวบรวมและสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

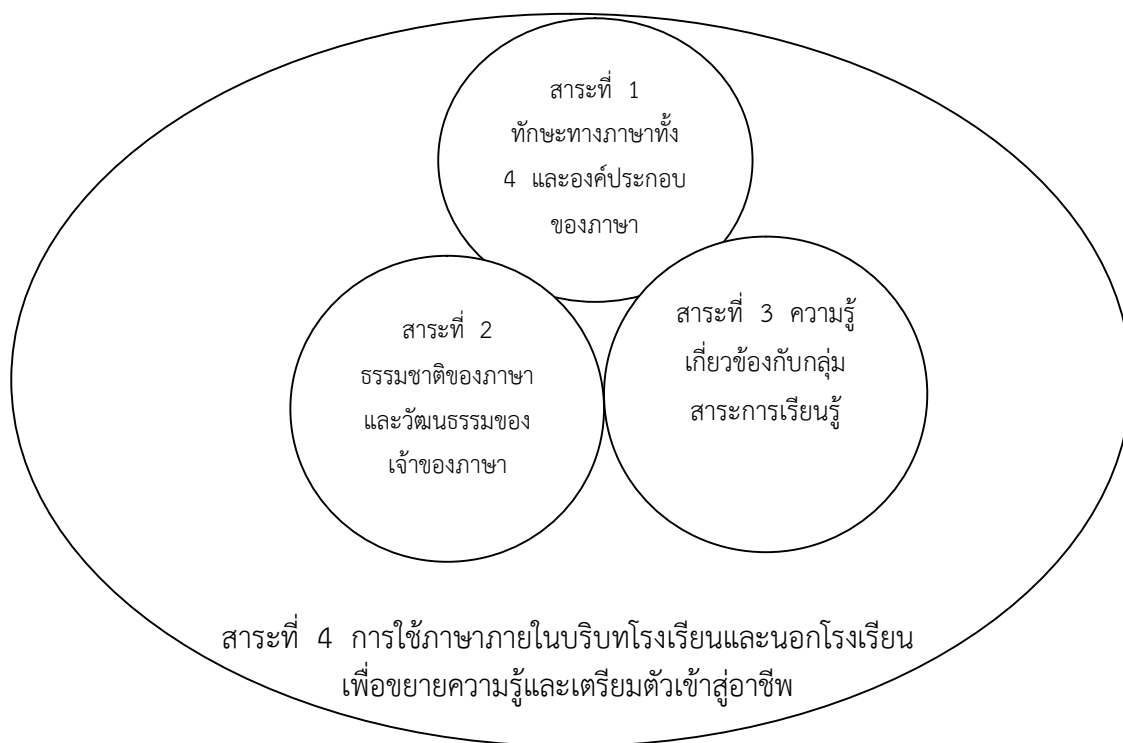
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

เพื่อให้เห็นกรอบมโนทัศน์ของหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศชัดเจนผู้ศึกษาค้นคว้าขอเสนอแผนภูมิ ดังภาพประกอบ 2

กรอบมโนทัศน์ (Concept) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 4 สาระเป็นกรอบความรู้ที่บูรณาการไปด้วยกันในการจัดการเรียนการสอน

ภาพประกอบ 1 กรอบมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนรู้โดยKWL - Plus

1. ความเป็นมา

ในปี ค.ศ. 1986 โอเกิล ดอนน่า (Ogle Donna) ได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ การอ่านบนพื้นฐานความเชื่อว่าที่นักเรียนได้เรียนรู้จะโรมาบ้างแล้วก่อนการอ่าน (Know) ด้วยการ วิเคราะห์หัวข้อและทำนายเหตุการณ์ของเรื่องที่จะอ่าน โดยการให้นักเรียนได้ระดมกำลังสมอง (Brainstorming) นักเรียนต้องการรู้อะไร (What to know) ตั้งคำถามและตอบคำถามระหว่าง การอ่าน และนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (Learned) หลังการอ่าน ซึ่งเป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย ให้การอ่านของนักเรียนมีเป้าหมาย โดยการเตรียมโครงสร้างความคิดในระหว่างอ่านและยังช่วยให้ครู ค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีการสร้างแผนภาพตาราง KWL เพื่อที่จะ ได้บันทึกรายการข้อมูลความรู้ ข้อคำถามลงในแต่ละช่อง โดยนักเรียนจะเขียนสิ่งที่นักเรียนคิดว่ารู้ เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ลงในช่อง K - What do we know เขียนสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ลงในช่อง W - What we want to know และผลการเรียนรู้ที่นักเรียนรู้ลงในช่อง L - What we have learned หลังจากทีนักเรียนอ่านจบ

หลังจากนั้นต่อมาในปี ค.ศ. 1987 คาร์ และโอเกิล (Ogle Donna) ได้ร่วมกัน พัฒนารูปแบบการใช้เทคนิค KWL มาเป็น KWL - Plus โดยได้เพิ่มกิจกรรมในขั้น L คือ การเพิ่มแผนภูมิการอ่าน (Mapping) และการสรุปเนื้อเรื่อง (Summarizing) จากการอ่านทั้งหมดอีก ครั้งหนึ่ง เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น (วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. 2547 : 74 ; อ้างอิงมาจาก Buehl 2004 : Conner 2004 ; KWL - Plus 2004)

2. ความหมายของ KWL-Plus

ความหมายของ KWL-Plus ตามแนวคิดของ คาร์และโอเกิล (Carr and Ogle. 1987 : 626-631) ดังนี้

K ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบว่า ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยง ความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในความรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐาน และเรื่องที นักเรียนจะอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับ การกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วย หลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W ในกระบวนการKWL-Plus หมายถึงWhat to know เป็นขั้นตอนที่นักเรียน จะต้องถามตนเองว่าต้องการเรียนรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้างซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการ อ่านนี้เป็นเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่า ตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน

พรสวรรค์ สีป้อ (2550 : 193) ได้ให้ความหมายของ KWL-Plus ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เป็นการจัดการการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการในการอ่าน ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ในกระบวนการอ่าน ผู้เรียนมีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมายว่าตนเองต้องการรู้อะไร และตรวจสอบว่าตนเองได้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองวางไว้หรือไม่

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551 : 88) ได้ให้ความหมายของ KWL-plus ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองคิดอะไร มีวิธีการอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนได้โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุกัญญา ผาลา (2554 : 9) ได้ให้ความหมายของ KWLH ไว้ว่า เป็นกระบวนการการคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยเน้นความรู้เดิมของผู้เรียนในการตีความทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และเพื่อความเข้าใจตรงจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน

จากความหมายของ KWL-Plus ตามที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้แล้ว สามารถสรุปความหมายได้ว่า KWL-Plus หมายถึง กระบวนการที่พัฒนาทักษะด้านการอ่าน โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในกระบวนการอ่าน ผู้เรียนมีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมายว่าตนเองต้องการรู้อะไร และตรวจสอบว่าตนเองได้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองวางไว้หรือไม่ และมีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

KWL-Plus (ัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว. 2552 : 38-39 ; อ้างอิงมาจาก KWL-Plus. 2004) เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมาย ดังนี้

1. กระตุ้นนักเรียนในกระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งแสดงถึงบทการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน
2. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูลสร้างแผนภูมิรูปภาพและคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Martini (มนตรี ใจรอบรู้. 2551 : 49 ; อ้างอิงมาจาก Martini. 2003) กล่าวถึงเป้าหมายของ KWL-Plus ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. เพื่อเก็บชิ้นงานของแผนภาพตาราง KWL-Plus มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือในการเรียนรู้ของนักเรียน

Conner (มนตรี ใจรอบรู้. 2551 : 49 ; อ้างอิงมาจาก Conner. 2004) กล่าวถึงเป้าหมายของ KWL-Plus ดังนี้

1. เพื่อค้นหาความรู้ที่มาก่อนของนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่อง
2. เพื่อให้ให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ติดตามความเข้าใจของนักเรียนเองในการอ่านเรื่อง

4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง

วิชา เล่าเรียนดี (2549 : 145-146) กล่าวถึงเป้าหมายของ KWL-Plus ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ

2. พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านจัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจตนเอง โดยการใช้แผนผังความคิดและเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น

3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน

ัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552 : 39) กล่าวถึงเป้าหมายของ KWL-Plus ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และนำผลงานมาใช้ในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน ใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อช่วยเหลือการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียนของนักเรียน

2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่าน ระดมสมอง รวบรวมข้อมูล สร้างแผนผังความคิดและเขียนสรุปความจากการอ่าน

จากเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ตามที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้แล้วสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีเป้าหมาย ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความกระตือรือร้นในกระบวนการอ่านอย่างมีความหมาย โดยใช้ความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่เพื่อช่วยเหลือในการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียนของนักเรียน

2. เพื่อพัฒนากระบวนการอ่านกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนสรุปเป็นแผนผังจากเรื่องที่อ่าน

4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีผู้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

Carr และ Ogle (ัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว 2552 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Carr and Ogle. 2004) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ดังนี้

1. ชั้น K (What do I know) ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดการณ์ไว้ว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน

2. ชั้น W (What do I want to know) ในขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจอยากรู้ หรือคำถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่องพร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามในช่อง W : What we want to know หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่องและตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตนเองได้

3. ชั้น L1 (What I learned) ในขั้นนี้จะระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ชั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในชั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ชั้น L3 (Summarizing) เขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิรูปภาพความคิด การเขียนในขั้นตอนนี้จะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 88 - 92) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ดังนี้

ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ประกอบด้วย

1. ชั้น K (What you know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่านผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น แผนที่ความคิด หรือแผนผังใยแมงมุมให้ชัดเจนซึ่งประกอบไปด้วยความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อยตามลำดับโดยผู้สอนช่วยจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้ผู้เรียนคัดลอกแผนที่ความคิดหรือแผนผังนั้นลงในกระดาษ แต่ถ้าผู้เรียนคุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้ว ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยให้นักเรียนระดมพลังสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ว่าในเรื่องนี้นักเรียนรู้อะไรบ้าง หลังจากระดมพลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูเป็นประเภทเดียวกันแล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลในช่อง K ของตน

ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (During Reading Activities) ประกอบด้วย
ขั้นตอนย่อยคือ

1. ชั้น W (What you want to know)

1.1 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้ เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงในช่อง W (What to know)

1.2 ครูนำข้อความให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

2. ชั้น L (What you have learned) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่ารวมทั้งเขียนข้อมูลอื่นๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้

ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities)

1. ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากผู้เรียนเรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในชั้น W และ L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้นำมาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในชั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดตอนเพิ่มเติมหรือจัดข้อมูลใหม่เพื่อให้ผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้ว ให้นักเรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยการพูดหรือเขียนจากแผนผังความคิดนั้น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

วัชรา เล่าเรียนดี (2549 : 146-148) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องทีอ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อจะถามคำถามว่ารู้อะไรจากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อที่จะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทีอ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบหรือระบุค่าต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง คำ หรือ ความคิดรวบยอดทีระบุ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากค่าต่างๆ ทีระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องทีนำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเองโดยทีนักเรียนจะต้องตอบลงในตารางช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องจากบทอ่าน ทีกำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงทีได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มเติมและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างทียังไม่มีคำตอบ

4. ขั้น L2 (Mind Mapping) สร้างแผนผังความคิด นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งทีเรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิดเพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องทีอ่านของนักเรียน

ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552 : 44) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมเตรียมการอ่าน K (What we know) นักเรียนรู้อะไร ครูตั้งคำถามให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What we want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาคำตอบ

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไร ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่าน

4. ขั้นกิจกรรมการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) ขั้นกิจกรรมการเขียนสรุปความ (Summarizing)

จากการระบุขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ตามทีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้แล้ว สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนทีสำคัญคือ 1) กิจกิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่าขั้น K เป็นการค้นหาพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน โดนวิธีการให้นักเรียนระดมสมองแล้วให้นักเรียนบันทึกความรู้ไว้ใน ช่อง K 2) กิจกิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่าขั้น W เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องทีอ่าน โดยครูตั้งคำถามไว้เน้นคำถามประเภทการคิดวิเคราะห์ แล้วให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือร่วมกันตั้งคำถามร่วมกับครูหรือตั้งคำถามเอง โดยครูเป็นผู้กระตุ้น แล้วบันทึกคำถามในช่อง W 3) กิจกิจกรรมหลังการอ่าน

เรียกว่าขั้น L เป็นการตรวจสอบความรู้หลังการอ่านของนักเรียนว่าได้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกความรู้ไว้ในช่อง L เพื่อหาคำตอบที่ได้ไปตอบในช่อง W เสร็จแล้วนักเรียนช่วยกันเขียนสรุปเรื่องที่อ่านเป็นแผนผังความคิดที่ได้จากการอ่านเรื่อง

การอ่านภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการอ่าน

สมุทฺร เซ็นเซวานิช (2542 : 10) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึงการสื่อความหมายเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดง ปฏิกริยาโต้ตอบและอาจจะโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย การสื่อความหมายแบบนี้มีองค์ประกอบสามอย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่านและการรายงานอันได้แก่สิ่งที่อ่านมาแล้วหรือปฏิกริยาโต้ตอบซึ่งเกิดจากการอ่านนั้นๆ

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 179) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการเข้าใจความหมายภาษา การแปลความหมายและการใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจ ประเมินค่าเกี่ยวกับคุณภาพ ค่านิยม ความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเรื่องที่อ่าน รับรู้ด้วยตา จากนั้นจึงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำและความหมายซึ่งเป็นสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน ต้องใช้ความคิดและความสามารถเพื่อที่จะตีความข้อความที่ผู้เขียนสื่อออกมาในรูปของการเขียน

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550 : 76) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึงการรับข้อมูลหรือสารที่เป็นความรู้ความคิดแล้วเกิดเป็นกระบวนการคิดไตร่ตรอง ใคร่ครวญ จำแนกแยกแยะ จัดหมวดหมู่ ในเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่เป็นความรู้ ความคิด หรือสารนั้นอย่างมีเหตุผลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาด้วยการสื่อสารแสดงออกทางภาษาเป็นลายลักษณ์อักษรโดยอาศัยความสามารถในการคิด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 : 88) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง เป็นการเรียบเรียงความคิดหรือสารโดยการจัดประเภท การตีความโดยสามารถใช้รายละเอียดในเรื่องใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์และการตีความภาษาแบบอุปมาอุปไมยได้

บันลือ พุกกะวัน (2530 : 29-35) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่าอ่านเป็นผู้อ่านย่อมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ด้วย

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 83) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด ความสามารถเพื่อทำความเข้าใจในรูปของการเขียน กล่าวคือผู้อ่านกับผู้เขียนจะต้องสื่อความหมายซึ่งกันและกันโดยใช้ข้อความ (Message) เป็นสื่อดังนั้นผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถที่จะเข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อความหมายได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่แสดงออกมาทางข้อความนั้นมากกว่าการอ่านภาษานั้นๆ

สรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้เพื่อจับใจความ แปลความ ขยายความ โดยการผสมผสานระหว่างความมุ่งหมายของผู้เขียนกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและนำข้อความรู้ ความคิดที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และการอ่านจับใจความ เพื่อนำมาวิเคราะห์เรื่องราวที่อ่านนั้นเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากสารหรือ

ตัวอักษรออกมาเป็นความคิด การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน จับประเด็นสำคัญได้ สามารถนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจและสามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้นๆ

2. ประเภทของการสอนอ่าน

ดวงเดือน แสงชัย (2530 : 13) ได้แบ่งประเภทของการสอนอ่านไว้ 2 ประเภทดังนี้

2.1 การอ่านออกเสียง เป็นการฝึกจังหวะวรรคตอน ฝึกสำเนียงให้นักเรียนอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องมากกว่าจะให้เข้าใจข้อความไปด้วยขณะอ่าน ทั้งการอ่านออกเสียงพยางค์ คำ การเน้นเสียงฝึกอ่านตามครูและตามเทปพร้อมๆกัน หรือเป็นกลุ่ม

2.2 การอ่านในใจ แม้จะเป็นขั้นเริ่มต้นแต่เมื่อนักเรียนเรียนรู้คำศัพท์และรูปประโยคต่างๆมาพอสมควรแล้วนักเรียนก็มักจะเริ่มอ่านข้อความสั้นๆได้ ข้อความที่อ่านจะต้องประกอบด้วยคำศัพท์และรูปประโยคที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วเป็นส่วนใหญ่เป็นข้อความที่อ่านแล้วสนุกสนาน ตลก หรือตื่นเต้น ง่ายๆ เหมาะสมแก่วัยของเด็กสิ่งที่ขาดไม่ได้คือภาพประกอบที่น่าดู ดึงดูดความสนใจช่วยให้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ง่ายขึ้น

3. วัตถุประสงค์หรือจุดประสงค์ในการสอนอ่าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 53) ได้ยกตัวอย่างการตั้งจุดประสงค์ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ให้รู้ตัวอักษรที่ใช้ภาษานั้นให้ถูกต้อง
2. ให้บอกความหมายและวิธีใช้คำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในเรื่องใด
3. ให้บอกหน้าที่ของประโยคหรือข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้
4. ให้ตีความหมายประโยคหรือข้อความได้
5. ให้บอกแนวคิดของเรื่องได้
6. ให้ฝึกอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อจับใจความสำคัญได้
7. ให้ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
8. ให้บอกลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านได้
9. ให้รายงานเรื่องที่อ่านได้
10. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2531 : 53-54) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการสอนทักษะอ่านไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการสอนอ่านมีดังนี้

1. ให้ตีความหมายของประโยคหรือข้อความได้
2. ให้บอกแนวคิดของเรื่องได้
3. ให้จับใจความสำคัญของเรื่องได้
4. ให้นำข้อมูลที่อ่านมาแสดงในรูปแผนภูมิได้
5. ให้ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านได้
6. ให้สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
7. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
8. ให้บอกบทบาทสำคัญของตัวละครในเรื่องได้

รฐทอง กว้างสวัสดิ์ (2549 : 100) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการสอนทักษะการอ่านว่า เพื่อให้ผู้เรียนหาประเด็นสำคัญของข้อความที่อ่าน จับใจความ การคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น

การแยกประเด็นความจริงออกจากความคิดเห็นของผู้เขียน การสรุปข้อความที่ได้อ่านและการสังเคราะห์หรือรวบรวมประเด็นความรู้ที่ได้จากการอ่าน

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการสอนทักษะการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการหาข้อมูล ค้นหาคำตอบที่ต้องการ เกิดความรู้ ความฉลาด เข้าใจเรื่องราว จับใจความสำคัญได้ ถูกต้องและสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2531 : 57-59) และสุมิตรา อังวัฒนากุล (2539 : 178-179) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านไว้ว่า ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน ผู้สอนควรจัด 3 ระยะดังนี้

4.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่อ่านและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

4.1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน

5. การอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์จัดเป็นการอ่านระดับสูงที่นักเรียนต้องใช้ทักษะในการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของเรื่องที่จะอ่านซึ่งการอ่านเชิงวิเคราะห์มีคำเรียกหลายอย่าง เช่น การอ่านอย่างวิเคราะห์ การอ่านอย่างพิลึก การอ่านแบบไตร่ตรอง แต่ทุกคำที่กล่าวมาล้วนมีความหมายให้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ ไตร่ตรอง นำเอาประโยชน์จากการอ่านมาใช้อย่างมีเหตุผล และมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้หลายท่านดังนี้

สมพร มั่นตะสูตรแพ่งพิพัฒน์ (2534 : 56) สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณฑกาญจน์ (2539 : 71) ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 56) และ พินิตนันท์ บุญพามี (2542 : 103) ได้ให้ความหมายไว้สอดคล้องกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในส่วนประกอบของบทอ่านอย่างละเอียดซึ่งจะต้องอาศัยการวิเคราะห์บทอ่านประกอบกันไปด้วย จึงจะสามารถรับสารที่ผู้เขียนส่งมายังผู้อ่านได้ตามประสงค์

วรรณ บัวเกิด (2541 : 156) วัชรีย์ บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542 : 43) และฐิตินันท์ ประทุมนันท์ (2545 : 16) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อแยกแยะความคิดที่อาจจะอยู่อย่างกระจัดกระจายในส่วนต่าง ๆ ของข้อความที่อ่านแล้วนำมาจัดลำดับ แยกแยะประเด็นสำคัญมีการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดมาประกอบความคิด การวิเคราะห์จำเป็นต้องอาศัยความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาประกอบจึงจะสามารถแยกแยะข้อมูล ข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น ข้อเท็จจริงกับจินตนาการ โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบ ใช้วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเพื่อประเมินสิ่งที่อ่านตัดสินว่าถูกหรือผิด หรือหาคุณค่าในสิ่งที่อ่านส่วนกระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 208) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียดให้ได้ความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะให้ได้ว่าส่วนต่างๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้างแต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่นอย่างไร

นอกจากนี้ Müller (1997 : 189) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นกระบวนการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านต้องประเมินผลสิ่งที่อ่านโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ในการอ่านเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ ซึ่งสอดคล้องกับ เบอร์น และคณะ

(Burns and others. 1984 : 247) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ผู้อ่านพยายามหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มาเปรียบเทียบกันเพื่อสรุปและประเมินว่าสิ่งที่อ่านนั้นตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่มีความเหมาะสมถูกต้องมากน้อยเพียงใด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง กระบวนการอ่านขั้นสูงเพื่อพิจารณาในส่วนประกอบของเนื้อหาที่อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อแยกแยะประเด็นสำคัญ แยกแยะข้อมูลข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นข้อเท็จจริงกับจินตนาการแล้วนำมาจัดลำดับโดยอาศัยความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาประกอบการพิจารณาโดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบใช้วิจารณ์ญาณอย่างลึกซึ้ง เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและคุณค่าในสิ่งที่อ่าน

องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์

องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่านให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2539 : 23) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานที่ช่วย

1. รูปแบบของวรรณกรรม วรรณกรรมแต่ละชนิดมีรูปแบบแตกต่างกัน จึงมีข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะไปตามวิธีการ และแนวนิยมในการแต่ง การเข้าใจรูปแบบของวรรณกรรมนับเป็นกรอบจำกัดอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการพิจารณาหลักเกณฑ์ที่แน่นอนขึ้น
2. ภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ สภาพสังคมสมัยที่แต่งหรือปรากฏวรรณกรรมเรื่องนั้นๆ ขึ้นมาเป็นครั้งแรก และสภาพภูมิหลังที่เสนอวรรณกรรมเรื่องนั้นนำมาบรรยายผูกเป็นเรื่องเป็นฉากเป็นเหตุการณ์ขึ้นมา การทราบภูมิหลังทางสังคมจะเป็นประโยชน์ในแง่นำมาศึกษาทำความเข้าใจสภาพสังคมที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจนพฤติกรรมความคิดของตัวละครได้ดียิ่งขึ้น และการวิจารณ์จะมีน้ำหนักแห่งเหตุผล และความจริงอย่างแจ่มชัด
3. ภูมิหลังเกี่ยวกับผู้แต่ง ภูมิหลังเกี่ยวกับประวัติผู้แต่งช่วยในการตีความพิจารณาและลึกซึ้ง เพราะถ้าผู้อ่านทราบชีวประวัติของผู้แต่ง จะช่วยให้ทราบทั้งทัศนคติ บุคลิกความคิดของผู้แต่ง รวมทั้งสภาพสังคมในสมัยผู้แต่งมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาที่ปรากฏในงานชิ้นนั้นๆ ยิ่งขึ้น สามารถแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นทัศนะของผู้เขียนผู้เขียนต้องการสื่อออกมาด้วยจุดประสงค์ใด

นอกจากนี้ ทิพย์สุนทร อนันบุตร (2542 : 8) และกระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 208) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์มีองค์ประกอบพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบของวรรณกรรม
2. กลวิธีในการเขียน
3. สำนวนภาษาในการเขียน
4. เนื้อเรื่อง
5. แนวคิดหลักของเรื่อง
6. ข้อมูลเสริม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการเขียน ได้แก่ รูปแบบของวรรณกรรม กลวิธีในการเขียน สำนวนภาษาในการเขียน เนื้อเรื่อง แนวคิดหลักของเรื่อง ข้อมูลเสริม ภูมิหลังทางสังคม และภูมิหลังเกี่ยวกับผู้แต่ง

5. วิธีการสอนอ่าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 56) ได้สรุปวิธีการสอนอ่านที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปดังนี้

5.1 การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือจุดประสงค์ของเรื่องที่จะอ่าน ผู้เรียนต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้าและเลือกจับใจความ

5.2 การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง เช่น การอ่านวัน เวลา สถานที่

5.3 การอ่านเพื่อหารายละเอียด ผู้เรียนต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย เนื้อหาแต่ไม่ได้หมายความว่าต้องเข้าใจทุกคำ

5.4 การอ่านเชิงวิจารณ์ การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านยากที่สุดควรใช้ในระดับที่สูงขึ้น เพราะผู้อ่านต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่านโดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุนสรุปได้ว่าการสอนอ่าน จำเป็นต้องหากวิธีฝึกให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างหลากหลายทั้งด้านเนื้อหา โครงสร้างและการเรียบเรียงเนื้อความ เช่น การอ่านบทความทางวิทยาศาสตร์ บทความจากหนังสือพิมพ์ ครูจะต้องฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและสังเคราะห์ข้อมูล โดยโยงความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากวิชาที่เรียนในภาษาไทยไปยังเรื่องที่กำลังอ่านเพื่อที่จะสามารถอภิปรายหรือเขียนข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้

6. ขั้นตอนการสอนอ่าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 178-179) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนทักษะเพื่อการสื่อสารในแต่ละขั้นตอนการสอนอ่านสามารถเลือกได้หลายกิจกรรมดังนี้

1. ขั้นก่อนการเรียน (Pre Reading) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ การคาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจถูกหรือผิดก็ได้การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือรูปภาพการแสดงท่าทาง

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างเนื้อความในเรื่องที่จะอ่าน กิจกรรมที่ควรจัดได้แก่ การลำดับเรื่อง โดยตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ อาจเป็นย่อหน้าหรือประโยคก็ได้แล้วให้ผู้เรียนลำดับข้อความกันเองแล้วเล่าเรื่องโดยสรุป

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post - reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่นำมาจัดอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 180-182) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน กิจกรรมก่อนอ่านเป็นกิจกรรมเตรียมผู้เรียนเพื่อเป็นการประเมินและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ให้ความรู้ทางภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็นเพื่อทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น

2. ขั้นระหว่างการอ่าน เป็นกิจกรรมระหว่างการอ่านเพื่อหาข้อมูล รายละเอียดสาระสำคัญ ทำนายเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ หาความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและเดาความหมายของคำ

จากบริบทของเรื่อง

3. ชั้นหลังการอ่าน เป็นกิจกรรมหลังการอ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์บทอ่านที่ลึกซึ้งมากขึ้น อาจให้ผู้เรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความเข้าใจแสดงความรู้สึกต่อบทอ่าน ต่อผู้เขียน กิจกรรมชั้นหลังการอ่าน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การทำผังความคิด เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปการสอนทักษะการอ่านนั้นครูต้องพยายามสร้างความสนใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านจับใจความ โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจวิเคราะห์ในเรื่องราวที่กำหนดโดยครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเป็นตอนๆ ตามเนื้อเรื่องนั้นๆ ซึ่งการสอนทักษะการอ่านประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นขณะอ่าน และชั้นหลังการอ่านและต้องทำความเข้าใจขั้นตอนของการอ่านเป็นอย่างดีจึงจะสามารถสอนการอ่านให้ประสบความสำเร็จได้

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

Good (1973 : 161) ได้ให้ความหมายได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

ศุภศิริ โสมาเกต (2544 : 49 -50) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินตามกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

นิดา พันธไชย (2546 : 7-8) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความคิดเห็นหรือทัศนคติที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือความรู้สึกที่บุคคลได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ

จิราพร นิลกำเนิด (2547 : 63-64) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เช่น ความรู้สึกชอบ รัก พอใจ เต็มใจและยินดี ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อดำเนินการปฏิบัติงานนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

จุฬาร ประเสริฐศรี (2548 : 33-35) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจในการเรียนว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการด้านร่างกายและจิตใจซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ทิฆัมพร ยุทธเสรี (2550 : 30-32) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่องานที่ปฏิบัติ ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้นบุคคลจะต้องอยู่

ในภาวะความพึงพอใจ สุขใจเป็นเบื้องต้นนั้นคือบุคคลต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม

จากความหมายของความพึงพอใจที่มีผู้กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความคิดเห็น ความรู้สึกชอบ สนใจ หรือกระตือรือร้นของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดขึ้นในจิตใจส่งผลให้แสดงพฤติกรรมความรู้สึกนั้นออกมา

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2.1 ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์

Maslow (1970 : 69-80) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้องการสิ่งอื่นก็จะเกิดขึ้นมาอีกซึ่งมีลักษณะความต้องการ 5 ระดับได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิ การนอนหลับ การขับถ่าย ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการมั่นคงในการทำงานตลอดจนมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3. ความต้องการรักและเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) เป็นความต้องการความรักอยากให้ตนเป็นที่รัก ยอมรับจากกลุ่มต้องการความรักและความต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้ยอมรับตนเช่นกลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตนเป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก

5. ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เช่นความต้องการอยากเป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน ความต้องการอยากเด่นอยากดังในทางใดทางหนึ่ง

2.2 ทฤษฎีความต้องการตามแนวคิดของคูเปอร์ (Cooper)

Cooper (กิติมา ปรีดีดีลิก. 2529 : 323-324 ; อ้างอิงมาจาก Cooper. 1958 : 31-33) ได้กล่าวถึงความต้องการตามแนวคิดทฤษฎีของคูเปอร์ (Cooper) แบ่งออกเป็น 7 อย่างคือ

1. ต้องการงานที่เขาสนใจ
2. มีอุปกรณ์ที่ดีสำหรับทำงาน
3. มีค่าจ้างเงินเดือนที่ยุติธรรม
4. มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
5. มีสภาพการทำงานที่ดี รวมทั้งชั่วโมงการทำงานและสถานที่ที่เหมาะสม
6. ความสะดวกรวมทั้งสวัสดิการอื่นๆ
7. การทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาที่เข้าใจในการควบคุม การปกครองและ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นคนที่เขายกย่องนับถือ

3. หลักในการสร้างแรงจูงใจในการเรียน

ประสาธ อิศรปริดา (2546 : 331-334) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนแบบสรุป ไว้ดังนี้

1. การสร้างเสริมความเชื่อมั่นและการคาดหวังเชิงบวกในการเรียนแก่เด็ก
 - 1.1 ให้เด็กเริ่มเรียนในสิ่งที่มีความยากในระดับที่เขาสามารถทำได้แล้วจึงค่อย ๆ เลื่อนไปเรียนในสิ่งที่มีความยากมากขึ้นเป็นลำดับ
 - 1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนให้แจ่มชัด และแน่ใจว่าสอนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายนั้นได้
 - 1.3 เน้นการเปรียบเทียบกับตนเอง มากกว่าการเปรียบเทียบกับผู้อื่น
 - 1.4 สื่อให้เด็กทราบว่าความสามารถในการเรียนเป็นสิ่งที่พัฒนาปรับปรุงได้
 - 1.5 เสนอแม่แบบ (Model) หรือแบบฉบับที่ดีแก่เด็ก
2. การให้เด็กเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน
 - 2.1 ครูควรตระเตรียมกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก
 - 2.2 การกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น
 - 2.3 การทำบทเรียนให้สนุก
 - 2.4 การสอนเนื้อหาที่แปลกใหม่ และใช้วิธีการที่หลากหลาย
 - 2.5 การเน้นให้เด็กเห็นว่า เนื้อหาที่เรียนในปัจจุบันมีความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับชีวิตในอนาคตอย่างไร
 - 2.6 การตระเตรียมรางวัลสำหรับผู้เรียน
3. การช่วยให้เด็กเกิดความมุ่งมั่นและใส่ใจในสิ่งที่เรียน
 - 3.1 เปิดโอกาสให้เด็กได้ตอบสนองให้มาก
 - 3.2 เปิดโอกาสให้เด็กทำงานสำเร็จ
 - 3.3 หลีกเลี่ยงการให้ความสำคัญของคะแนนและไม่เน้นการแข่งขัน
 - 3.4 สำหรับงานที่ยากๆ ครูควรให้เวลาในการทำงานเพิ่มขึ้นมากกว่าใช้วิธีลดความยากของงานให้ง่ายลง
 - 3.5 เสนอแม่แบบ (Model) ที่ดีแก่เด็ก
 - 3.6 สอนกลเม็ดในการเรียนแก่เด็ก

4. การวัดความพึงพอใจ

ได้มีนักศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจไว้อย่างหลากหลายดังนี้

บุญเรือง ขจรศิลป์ (ดำริ มุศรีพันธุ์. 2544 : 44 ; อ้างอิงมาจาก บุญเรือง ขจรศิลป์. 2528 : 137) ได้กล่าวถึงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้ว่า ทัศนคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติโดยตรง แต่เราสามารถวัดทัศนคติโดยอ้อมได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน ฉะนั้นการวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตจำกัดด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้ธรรมดาของการวัดทุกๆ ไป

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (ดำริ มุศรีพันธ์. 2545 : 44 ; อ้างอิงมาจาก ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2534 : 14) ได้กล่าวถึง กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดความพึงพอใจงานไว้ดังนี้

1. เพื่อจะได้เข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ทั้งด้านส่วนบุคคล ด้านงาน ด้านการจัดการเกี่ยวกับความพึงพอใจและความไม่พอใจในการทำงาน
2. เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการทำงานกับการปฏิบัติงานว่าอะไรเป็นสาเหตุให้คนทำงานได้ดี
3. เพื่อให้เข้าใจถึงหน่วยงานลักษณะใดที่คนพึงพอใจและไม่พอใจ รวมทั้งเกี่ยวกับการจัดและการบริการหน่วยงานนั้น
4. เพื่อให้เข้าใจถึงผลจากการไม่พึงพอใจในงาน เช่นการขาดงาน ลางาน และการออกจากงาน รวมทั้งได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาต่อ การจัดสวัสดิการ บริการต่างๆ ว่าสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับการทำงานได้อย่างไร

5. ลักษณะการศึกษาความพึงพอใจงาน

การศึกษาความพึงพอใจงานแบ่งตามความหมายเป็น 2 ด้าน คือ

5.1 ความพึงพอใจงานโดยทั่วไป เป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบพอของบุคคลที่มีต่อบทบาทของงานเป็นการวัดโดยส่วนรวมถึงระดับที่บุคคลมีความพึงพอใจและมีความสุขกับงาน

5.2 ความพึงพอใจในงานเฉพาะด้าน เป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบพอและความพอใจของบุคคลที่มีต่องานเฉพาะด้าน เช่น รายได้ ความมั่นคง มิตรสัมพันธ์ ผู้บังคับบัญชาและความก้าวหน้า เป็นต้น

ชวลิต ชูกำแหง (2553 : 112-125) ได้กล่าวถึง การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจไว้ว่า มีครูหรือนักวัดผลได้สร้างเครื่องมือวัดทัศนคติ วัดความสนใจ วัดคุณธรรม จริยธรรมไว้มากพอสมควรซึ่งครูคนอื่นสามารถนำไปใช้ได้ ถ้าเป็นแบบวัดทัศนคติ หรือวัดความสนใจจะมีรูปแบบการวัด 3 รูปแบบคือ แบบลิเคิร์ท แบบเธอร์สตัน แบบบออสกูด

จากการศึกษาพรรณานี้ต่างๆ เกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการตรวจสอบทัศนคติหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดได้หลายแบบ เช่นแบบสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น

ความหมายของความพึงพอใจที่มีผู้ให้ความหมายไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าในด้านต่างๆ และจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อเขาได้รับการตอบสนองตามความต้องการหรือบรรลุตามเป้าหมายของตนเอง

6. องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

สิ่งจูงใจ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ สิ่งจูงใจหมายถึง องค์ประกอบต่างๆซึ่งอาจจะเป็นวัตถุหรือสภาวะใดๆ หรืออาจจะเป็นเครื่องมือที่สามารถโน้มน้าวจิตใจทำให้ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

วัลยา บุตรดี (สำราญ เนื่องกัลยา. 2549 : 36 ; อ้างอิงมาจาก วัลยา บุตรดี. 2533 : 45) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้น เพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ สิ่งเหล่านั้นได้แก่ เงินทอง สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่มีให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่วัตถุ (Personal Nonmaterial Opportunities) เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษมากกว่าคนอื่น
2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงาน ความพร้อมของเครื่องมือ
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง การสนองความต้องการในด้านความภูมิใจ ที่ได้แสดงฝีมือการแสดงความภักดีต่อองค์กรของตน
4. ความดึงดูดในสังคม หมายถึง การมีความสัมพันธ์ของบุคคลในหน่วยงานการอยู่ร่วมกัน ความมั่นคงของสังคมจะเป็นหลักประกันในการทำงาน
5. การปรับทัศนคติและสภาพของงานให้เหมาะสม คือ เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงาน จะทำให้เขาเป็นผู้มีความสำคัญในหน่วยงาน จะทำให้บุคคลมีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น

สมพงษ์ เกษมสิน (ประนอม ทุมแสง. 2550 : 43 ; อ้างอิงมาจาก สมพงษ์ เกษมสิน. 2526 : 320) ได้กล่าวถึงประเภทของสิ่งจูงใจออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นเงิน (Financial Incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้มีลักษณะที่เห็นได้ง่ายและมีอิทธิพลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสิ่งจูงใจที่เป็นเงินนี้ยังจำแนกออกเป็น 2 ชนิดคือ

1.1 สิ่งจูงใจทางตรง (Direct Incentive) เป็นสิ่งจูงใจที่มีผลโดยตรงต่อผลผลิตทางการปฏิบัติงาน เช่นการจ่ายค่าจ้างให้สูงขึ้น ในกรณีที่มีผลการปฏิบัติงานได้สูงกว่าระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้ อันเป็นวิธีการจูงใจตามแนวคิดที่ว่า Plus any for Plus Performance

1.2 สิ่งจูงใจทางอ้อม (Indirect Incentive) เป็นสิ่งจูงใจที่มีผลในทางสนับสนุนหรือส่งเสริมให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้ดีขึ้นเช่น การจ่ายบำเหน็จบำนาญและค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย ลักษณะของการใช้เงินเป็นสิ่งจูงใจทางอ้อม ส่วนมากได้แก่ประโยชน์เกื้อกูล (Fringe Benefit) ต่าง ๆ

2. สิ่งจูงใจที่ไม่ใช่เงิน (Non Financial Incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้ส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องที่สามารถสนองความต้องการของจิตใจ เช่นการยกย่องชมเชย (Recognition) การยอมรับว่าบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (Belonging) โอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงานที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity) และความมั่นคงในงาน (Security of work)

จากการศึกษาความหมายและทฤษฎีความพึงพอใจดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ สนใจและเกิดความกระตือรือร้นสนุกสนาน ชื่นชมยินดีและเต็มใจที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคKWL-Plus เรื่องการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มตัวอย่าง

ของนักเรียนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมการประเมินใบงานหรือการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลังเรียนการวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการศึกษา (E_1 / E_2) ครูผู้สอนจำนวนมากที่ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยไม่มีหลักหรือทฤษฎีที่ถูกต้องนำไปทำให้การใช้แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อเหล่านั้นเข้าไปมีบทบาทหรือมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดการที่จะสร้างหลักหรือทฤษฎีในการจัดการเรียนรู้หรือวิธีการเรียนอย่างเหมาะสมควรได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับการเรียนการสอนในหัวข้อต่อไป (เพชฌัญญิการ. 2544 : 44-51)

1. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
2. คุณสมบัติเฉพาะของแผนการจัดการเรียนรู้
3. รูปแบบของการสื่อความหมายที่จะช่วยในการวิเคราะห์และจัดการกับปัญหา

การสื่อความหมาย

2. จุดมุ่งหมายในการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 เพื่อสนับสนุนการสอนของครูครูคือผู้มีบทบาทมากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเช่นแนะนำเรื่องราวในภาพยนตร์ก่อนจะฉายจะทำให้ผู้เรียนรู้ข้อมูลจากภาพยนตร์ดีขึ้น

2.2 เพื่อฝึกทักษะฝึกปฏิบัติแก่ผู้เรียนมีรูปแบบและลักษณะการถ่ายทอดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการปฏิบัติได้เช่นการเรียนในห้องปฏิบัติการบทเรียนโปรแกรมเทปเสียง

2.3 เพื่อช่วยในการเรียนแบบสืบค้นแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อที่ช่วยในการเรียนแบบค้นพบหรือสืบค้น (Inquiry Approach) เช่นการใช้ภาพยนตร์สอนวิทยาศาสตร์กายภาพหรือใช้แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อรูปภาพและเสียงสอนในวิชาสังคมศึกษาให้ผู้เรียนตั้งคำถามและสืบค้นคำตอบด้วยตนเอง

2.4 เพื่อช่วยจัดการในการสอนแผนการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งนี้ผู้สอนจะทำหน้าที่เหมือนผู้จัดการการสอนมากกว่าที่จะเป็นผู้บอกความรู้และสื่อการสอนช่วยให้ผู้สอนมีเวลามากขึ้นในการที่จะแก้ปัญหาให้ผู้เรียนและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนอย่างไรก็ตามในการสภาพการเรียนการสอนจริงก็คงไม่ใช่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอนจะแทนที่ในการสอนทั้งหมด

2.5 เพื่อช่วยในการสอนแบบรายบุคคลการสอนแบบรายบุคคลนั้นเป็นการสอนที่ออกแบบให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจความสามารถและประสบการณ์ของตนเองแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอนประเภทนี้ได้รับการพัฒนาุดหน้าอย่างมากแต่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอนเกือบทั้งหมดก็สามารถนำมาผสมผสานใช้เป็นสื่อการสอนแบบรายบุคคลได้

2.6 เพื่อการศึกษาพิเศษแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนแบบรายบุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นสามารถนำมาใช้ในกรณีพิเศษกับผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มใหญ่ก็ได้เช่นเด็กนักเรียนที่ต้องการฟังเสียงหรืออาจใช้อุปกรณ์พิเศษเพื่อช่วยให้เขาได้เท่าเทียมผู้อื่นเช่นใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อด้านภาพเข้ามาแทนที่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อประเภทเสียงครูผู้สอนทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอนต่างๆเพิ่มขึ้นอย่างมากมายเช่นสื่อการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตได้แก่การใช้รูปภาพการเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสร้างชุดฝึกทักษะบทเรียน

สำเร็จรูปเป็นต้นเมื่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือสื่อเทคโนโลยีการศึกษาได้รับการผลิตขึ้นมาแล้ว ต้องได้รับการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อเทคโนโลยีนั้นๆ ก่อนนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนถ้าหากใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ได้ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพนอกจากจะไม่มี ความมั่นใจในประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งหมายถึงคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนได้ในเชิงปริมาณหรือตัวเลขแล้วยังอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงอันเกิดแก่ผู้เรียนในด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมอีกด้วย

3. การคำนวณประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ใดๆ มีกระบวนการสำคัญ 2 ขั้นตอนได้แก่

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)
2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) หาประสิทธิภาพ โดยใช้สูตรวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีนี้จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมายการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนผู้ศึกษาค้นคว้าเลือกใช้วิธีการนี้เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = (75/75) หาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E_1 / E_2 (ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. 2551 : 98-102) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	ผลรวมคะแนนนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบย่อย ใบงานแบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลผลิต
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน
 เกณฑ์ 75/75 ความหมายว่า 75 ตัวแรกคือ E_1 และ 75 ตัวหลังคือ E_2 ดังสูตรที่ใช้
 ในข้างต้น

การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้

ดัชนีประสิทธิผลหมายถึงค่าคะแนนที่แสดงอัตราการเรียนรู้ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิม
 หลังจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ
 คะแนนทดสอบหลังเรียนกับคะแนนเต็มของแต่ละกิจกรรมหรือค่า E.I. ด้วยวิธีการของกูดแมน
 (Gooman) เฟรสเซอร์ (Fletchers) และชไนเดอร์ (Schneider) ดังนี้

การวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการโดยใช้
 สูตรดังนี้ (ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. 2551 : 102-103)

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$\text{หรือ } E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

$P_2 - p_1$ หมายถึง จำนวนเศษของ E.I. เป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่งการทดสอบ
 ก่อนเรียน (P_1) และการทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้งสองชนิดนี้แสดงถึงร้อยละของคะแนน
 รวมสูงสุดที่ทำได้ 100 %

ตัวหารของดัชนีคือความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_2) และคะแนน
 สูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้ต่อมาเว็บได้ปรับรูปแบบของการแสดงค่าดัชนีประสิทธิผลใหม่โดยการ
 คูณด้วย 100 เพื่อให้ค่าที่ออกมาเป็นร้อยละซึ่งช่วยให้ตีค่าได้สะดวกยิ่งขึ้นดัชนีประสิทธิผลสามารถ
 นำไปประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อการสอนโดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนที่เป็นตัววัดว่าผู้เรียนมี
 ความรู้พื้นฐานในระดับใดรวมถึงการวัดความเชื่อเจตคติความตั้งใจเรียนของผู้เรียนนำคะแนนที่ได้จาก
 การทดสอบมาแปลงเป็นร้อยละหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้จากนั้นนำนักเรียนทดลองเสร็จแล้วทำการ
 ทดสอบหลังเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผลโดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจาก
 คะแนนหลังเรียนได้เท่าใดนำไปหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนได้ลบด้วย
 คะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยทำเป็นรูปร้อยละ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน พบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณในการวิเคราะห์การสังเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากเรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้

ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549 : 122-125) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ 1) การเตรียมความพร้อมและความรู้พื้นฐาน 2) การจัดกิจกรรมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus มี 6 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ขั้นที่ 4 การหาความรู้เพิ่มเติม ขั้นที่ 5 การสร้างแผนภาพความคิด ขั้นที่ 6 การสรุปเรื่องจากการอ่าน ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นกลุ่มย่อย 3) การวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าการได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีความสามารถด้านการจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ด้านการบอกความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆในเรื่อง ด้านการบอกรายละเอียดของเรื่อง และด้านการบอกจุดมุ่งหมายของผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีความสามารถด้านการบอกความสำคัญของเรื่องอยู่ในระดับดี และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางคือด้านบรรยากาศในการเรียนรู้

ศุภร จินดาเวช (2549 : บทความย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแผนการ
 จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ และ
 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการ
 เรียนรู้ดังนี้ 1) การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานหลักการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ 2) การ
 จัดกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือนำสู่เรื่อง
 ที่จะอ่าน ขั้นกิจกรรมการอ่านมี 5 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้นที่ 2 กิจกรรม
 ระหว่างการอ่าน ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด
 จากการอ่าน (Mapping) ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่องจากการอ่าน 3) การวัดประเมินผลและให้
 ข้อมูลย้อนกลับ ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
 ที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .50 โดยหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus นักเรียนที่ทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณอยู่ในระดับดี
 2) นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ใน
 ระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสุดท้ายคือ ด้าน
 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนมีความสนใจ
 กิจกรรมระดมสมอง มีโอกาสคิดอย่างอิสระ มีความสนุกเพลิดเพลินในการร่วมทำกิจกรรมแต่ละ
 ขั้นตอนอย่างมีสุข

มนภรณ์ ใจรู้ออบ (2551 : 91-92) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน
 เชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยมี
 วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 4/3 โรงเรียนดอนเจดีย์วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน
 30 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิง
 วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL
 Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่า
 การจัดการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับ
 มากทุกด้านได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้ง
 คำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้

ธีรัชฌา ทันใจชน (2552 : บทความย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการคิด
 วิเคราะห์และเขียนแผนภาพความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค
 KWL Plus จำนวน 17 คนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 2)
 ศึกษาความสามารถในการเขียนแผนภาพความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านหนองปรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แบบประเมินความสามารถในการเขียนแผนภาพความคิด และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ 2) ความสามารถในการเขียนแผนภาพความคิดหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ภาพรวมอยู่ในระดับสูง 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สุกัญญา ผาลา (2554 : 91-94) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH จากแบบทดสอบการวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH จำนวน 4 แผน ใช้เวลาทำการสอน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH จำนวน 30 ข้อ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1)) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 86.24/78.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.5436 แสดงว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 54.36 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWLH โดยคะแนนเฉลี่ยการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Carr c และ Ogle (1987) ได้พัฒนากระบวนการ KWL Plus และทำการศึกษาค้นคว้าโดยได้ทดลองสอนกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 3 แห่งซึ่งคือนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่อยู่

ในคลินิกซ่อมเสริมจากการสังเกตแบบไม่เป็นทางการและจากการพูดคุยกับนักเรียนปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนกระบวนการ KWL Plus ไปสู่สถานการณ์อ่านอื่นๆได้และกระบวนการ KWL Plus ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและการย่อความดีขึ้น

Stahl (2003 : unpagged) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของวิธีการสอน 3 วิธี คือ วิธีกิจกรรมการอ่าน การคิดแบบชี้หน้า (Stauffer.1969) วิธีรู้ อยากรู้ (KWL ของ Ogle. 1986) และวิธีรูปภาพเดิน (Clay. 1991 : Fountas and Pinnell. 1996) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการได้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ของผู้ฝึกอ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 31 คน ที่มีระดับสอนอ่านใกล้เคียงระดับชั้น วิธีการศึกษาค้นคว้าแต่ละกลุ่มใน 4 กลุ่ม ได้รับการทดลองแต่ละวิธีการ ใช้ละตินสแควร์จำลอง ภายในแบบวัดจะทำการทดลองซ้ำๆ ซึ่งทำการทดลอง 4 ชนิด คือ กลุ่มการแทรกแซง 3 กลุ่ม (กิจกรรมการอ่าน การคิดแบบชี้หน้า รู้ อยากรู้ เรียน และภาพเดิน) และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ละตินสแควร์จำลองเพิ่มค่าความเที่ยงตรงของรูปแบบที่ออกแบบขึ้นได้ โดยการเพิ่มจำนวนของกลุ่มและโดยการลดโอกาสการรวมสิ่งที่แตกต่างกันลงให้เหลือน้อยที่สุด การวิเคราะห์เบื้องต้นประเมินผลการทดลองโดยการทำวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของแบบวัดซับซ้อน เพื่อกล่าวถึงการวิจัย 3 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า แบบภาพเดินและแบบกิจกรรมการอ่าน การคิด แบบชี้หน้านั้นให้ผลอย่างมีนัยสำคัญจากการใช้แบบวัดความเข้าใจในการอ่าน หรือการได้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ วิธีการอยากรู้ อยากรูเรียนนั้นให้แรงจูงใจได้ แต่ไม่ให้ผลอย่างมีนัยสำคัญจากการวัดความเข้าใจในการอ่านหรือการได้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับผลการทดลองแบบวัดคำศัพท์และการระลึกได้โดยอิสระ การวิเคราะห์ขั้นที่สอง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับผลของข้อความที่อ่าน บ่งชี้ว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อวิทยาศาสตร์เรื่องชีวิตมากกว่าวิทยาศาสตร์กายภาพ ผลการสัมภาษณ์นักเรียนให้การยืนยันว่า นักเรียนมีความรู้ที่ประกาศได้เป็นระเบียบวิธีการและเป็นเงื่อนไขที่เกี่ยวกับกระบวนการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานการแทรกแซง 3 วิธี อันเป็นการกระตุ้นความรู้เดิมและการพยากรณ์ อย่างไรก็ตามความเหมือนกันของนักเรียน ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และขึ้นอยู่กับความรู้ของครูผู้สอน ที่จะจัดการเรียนรู้และวิธีดำเนินการสอน องค์ประกอบของกิจกรรมการอ่าน การคิดและชี้หน้า ทำให้การตัดสินใจพยากรณ์หลังการอ่าน มีเหตุผลและเข้าใจในสิ่งที่อ่านสำหรับผู้ฝึกการอ่าน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เนื่องจากมีกรอบในการอ่านแนวทางการฝึกคิดวิเคราะห์ ตอบและเขียนเป็นลำดับขั้นตอน โดยใช้แผนผังตาราง KWL-Plus ประกอบการเรียนรู้จนนักเรียนเกิดความชำนาญในการอ่าน ครูมีบทบาทคอยดูแลการฝึกคิดฝึกอ่านของนักเรียน แนะนำคอยถามคำถาม กระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนแสวงหาคำตอบ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจในการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ KWL-plus มาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการศึกษาค้นคว้า
4. แบบแผนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
5. ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 75 คน โดยมีบริบทดังนี้ นักเรียนแต่ละห้องจัดคณะความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน และมีความสามารถใกล้เคียงกัน โดยใช้หลักสูตรการเรียนการสอนเดียวกัน มีการจัดการเรียนการสอนเหมือนกัน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนห้องที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3 โดยนักเรียนแต่ละห้องมีความสามารถใกล้เคียงกันและคณะความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แล้วจับสลากเลือกมา 1 ห้อง ได้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มี 3 ชนิดได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus จำนวน 6 แผนฯ ละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนน 30 คะแนน เป็นการทดสอบแบบอิงเกณฑ์

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL - Plus

วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus จำนวน 6 แผนๆ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ผู้ศึกษาค้นคว้าได้คัดเลือกเนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยมีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาและ วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และศึกษาการจัดการเรียนรู้ KWL - Plus เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และกำหนดขอบเขตเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้เพื่อหาเนื้อหาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

ชื่อเรื่อง	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด
Unit 1 A young musician	การอ่านเรื่องราวของ Jennifer Pike นักไวโอลินที่อายุน้อย แล้วสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์เรื่องโดยใช้ทักษะการอ่านและการคิด รวมทั้งการค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของนักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic) และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	มฐ.ต. 1.1(4) มฐ.ต. 1.2(4) มฐ.ต. 1.3(2) มฐ.ต. 3.1(1)
Unit 2 Baby elephants	การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของลูกช้าง แล้วสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์เรื่อง โดยใช้ทักษะการอ่าน และการคิด รวมทั้งให้นักเรียนค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนชอบ พร้อมทั้งเขียนบอกเหตุผล ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนและการคิด	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic) และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	มฐ.ต. 1.1(4) มฐ.ต. 1.2(4) มฐ.ต. 1.3(2) มฐ.ต. 3.1(1)

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด
Unit 3 The sailor's friend	การอ่านเรื่องเกี่ยวกับบทกวีขนาดใหญ่อินทรีย์หนึ่ง แล้วสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์เรื่อง โดยใช้ทักษะการอ่านและการคิด รวมทั้งการค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ทะเลที่นักเรียนสนใจ แล้วเขียนนำเสนอข้อมูล ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic) และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	มฐ.ต. 1.1(4) มฐ.ต. 1.2(4) มฐ.ต. 1.3(2) มฐ.ต. 3.1(1)
Unit 4 Life on the ice	การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของหมีขั้วโลกเหนือ แล้วหาใจความสำคัญและวิเคราะห์เรื่อง โดยใช้ทักษะการอ่าน และการคิด รวมทั้งได้เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน การคิดและการเขียน	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic) และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	มฐ.ต. 1.1(4) มฐ.ต. 1.2(4) มฐ.ต. 1.3(2) มฐ.ต. 3.1(1)
Unit 5 Unusual Aussie	การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตจริงใจ แล้วหาใจความสำคัญและวิเคราะห์เรื่อง โดยใช้ทักษะการอ่านและการคิด รวมทั้งได้เขียนสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ในประเทศออสเตรเลียที่ได้จากการค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้และพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียน	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic) และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	มฐ.ต. 1.1(4) มฐ.ต. 1.2(4) มฐ.ต. 1.3(2) มฐ.ต. 3.1(1)
Unit 6 Tomatina	การอ่านเกี่ยวกับเทศกาลที่นำมาเชื้อเทศมาปาใส่กัน (Tomatina) แล้วหาใจความสำคัญและวิเคราะห์เรื่องเพื่อตั้งคำถาม โดยใช้ทักษะการอ่านและการคิด รวมทั้งได้พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและการอ่าน	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic) และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	มฐ.ต. 1.1(4) มฐ.ต. 1.2(4) มฐ.ต. 1.3(2) มฐ.ต. 3.1(1)

1.2 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดขั้นตอนให้สอดคล้องกับวิธีการดำเนินการทดลอง โดยยึดมาตรฐาน/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล กิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 6 แผน ฤๅละ 2 ชั่วโมง

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องครอบคลุมทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดการประเมินผลและความง่ายของกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้น แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดประเมินผล

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินผลความเหมาะสมตามแบบประเมินที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1.4.1 อาจารย์ ดร.วิสุทธิ เวียงสมุทร อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.4.2 คุณครูธนวัฒน์ คำบ้านเมือง (กศ.ม. หลักสูตรและการสอน) โรงเรียนบ้านท่าโป่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.4.3 คุณครูนวลจันทร์ จันทาป ครูชำนาญการพิเศษ (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ) โรงเรียนภักดีชุมพลวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ

1.5 นำแบบประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 10) และยึดเกณฑ์การตัดสินในระดับคะแนนที่ 3.51 ขึ้นไป ถือเป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ได้ พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 ถึง 4.67 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.12 สรุปได้ว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ว่าเป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ได้ สามารถนำไปสอนได้และพิจารณาคุณภาพความเหมาะสมของ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนนเฉลี่ย
เหมาะสมมากที่สุด	4.51-5.00
เหมาะสมมาก	3.51-4.50
เหมาะสมปานกลาง	2.51-3.50
เหมาะสมน้อย	1.51-2.50
เหมาะสมน้อยที่สุด	1.00-1.50

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ความเหมาะสมในการใช้คำ การพิมพ์คำผิด การเพิ่มเติมใบงาน การปรับเนื้อหาใบความรู้ และปรับลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำไปทดลองสอน (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง ตำบลวังตะเฆ่ อำเภอนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เวลาที่ใช้ สื่อการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสภาพทั่วไปแล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมให้เหมาะสม

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1/1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง ตำบลวังตะเฆ่ อำเภอนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 42 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาแนวทางการวัดผลประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบจากหนังสือการทดสอบและ ประเมินผลการสอน ภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539 : 188-215) และศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามแนวอิงเกณฑ์จากหนังสือ การวิจัยหลักสูตรและการสอน (ขวลิต ชูกำแพง. 2553 : 97-99)

2.3 สร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ให้สอดคล้องกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 42 ข้อ ต้องการจริง 30 ข้อ

ตาราง 2 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบ	
		จำนวนที่สร้างทั้งหมด	ต้องการใช้จริง
Unit 1 A young musician	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic)และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	7	5
Unit 2 Baby elephants	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic)และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	7	5

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบ	
		จำนวนที่สร้างทั้งหมด	ต้องการใช้จริง
Unit 3 The sailor's friend	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic)และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	7	5
Unit 4 Life on the ice	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic)และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	7	5
Unit 5 Unusual Aussie	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic)และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	7	5
Unit 6 Tomatina	- จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง(topic)และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง	7	5
รวม		42	30

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ ความสอดคล้องกับจุดประสงค์นำทางของหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ทดลองหลังจากนั้นมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์โดยหาค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามตารางประเมินที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อมั่นใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อมั่นใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อมั่นใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้

2.6 วิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากสูตรการหาค่าความเที่ยง (สมนึก ภัททิยธนี. 2552 : 104) เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 พบว่า ได้ข้อสอบที่เข้าเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ จึงคัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ ตามต้องการ มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

2.7 นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบแก้ไขแล้ว มาจัดพิมพ์และนำไปทดลองสอบ (Try - out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 35 คน ที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้วเพื่อหาคุณภาพข้อสอบ

2.8 หาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีของแบรนแนน (Brennan) ถ้าได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 จะคัดเลือกไว้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 214-216) แล้วได้ พบว่า ได้ข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ ตามที่ต้องการ มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.25 ถึง 1.00

2.9 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์จากผลการสอบครั้งเดียว โดยวิธีของ Lovett (Lovett Method) (สมนึก ภัททิยธนี. 2552 : 97) ผลปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยจัดการเรียนรู้ KWL -Plus ฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บข้อมูลการศึกษาค้นคว้าอิสระนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างหาคุณภาพและลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากตำรา วัดผลทางการศึกษา (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 37-43) และศึกษาเนื้อหาสาระ แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับโดยปรับปรุงจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา
คั่นคว่ำอิสระเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของคำถามและส่วนที่ยังบกพร่อง

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา
ความเหมาะสมของข้อคำถามและส่วนที่ยังบกพร่อง

3.5 นำผลประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาถึง ความเหมาะสมของเนื้อหา ข้อความ
และความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถามแต่ละข้อโดยการหาค่าเฉลี่ย ถ้าได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50
ถึง 1.00 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้ ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย พบว่า ได้ข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์
จำนวน 30 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 20 ข้อ ตามต้องการ โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.67
ถึง 1.00

3.6 นำแบบวัดความพึงพอใจ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว
นำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง ตำบลวังตะเฆ่
อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน แล้วนำผลการทดลองใช้แบบวัดความพึงพอใจมาหาคุณภาพ

3.7 หาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจเป็นรายข้อได้แก่ การหาค่าอำนาจจำแนก
รายข้อ สูตร t-test พบว่า เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ จำนวน
25 ข้อ จึงคัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ ตามที่ต้องการ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.85
ถึง 0.96 (สมนึก ภัททิยธนิ. 2553 : 98)

3.8 นำแบบวัดความพึงพอใจที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น
ที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด.
2545 : 99-100) พบว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจที่ถ่วงน้ำหนักกับ 0.89

3.7 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปทดลอง
จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนที่ใช้ในการศึกษาคั่นคว่ำ

การศึกษาคั่นคว่ำครั้งนี้ ผู้ศึกษาคั่นคว่ำใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest
Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 248-249) ดังตาราง 3

ตาราง 3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design

กลุ่ม	pretest	treatment	posttest
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง ทดสอบก่อนเรียน (pre-test)

X หมายถึง แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์

T₂ หมายถึง ทดสอบหลังเรียน (Post-test)

ขั้นตอนการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองเองใช้เวลาทำการสอน 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านท่าโป่ง อำเภอนหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 35 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตรวจบันทึกคะแนนไว้ เพื่อที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2. ดำเนินการทดลอง เมื่อทำการสอนเนื้อหาทั้งหมดแล้ว นำแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ชุดเดิมมาทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง แล้วนำไปตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดหรือข้อที่ไม่ตอบให้ 0 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน จากนั้นนำคะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ที่เรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เริ่มดำเนินการศึกษาค้นคว้าในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน วิเคราะห์แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และวิเคราะห์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ร้อยละ (%) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL – Plus ตามเกณฑ์ 75/75 (E_1 / E_2) ในความหมาย 75 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำใบงาน และแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 75 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์การหาค่า E_1 และ E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2552 : 113-116)
3. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ความก้าวหน้าทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL – Plus ซึ่งหาได้จากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนโดยใช้วิธีของ กูดแมน เฟลทเชอร์ และไนเดอร์ (Goodman, Fletcher and Schneider) (สมนึก ภัททิยธนี. 2552 : 117)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Sample)
5. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL – Plus

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช. 2552 : 126)

$$P = \frac{f}{N} 100$$

เมื่อ	P	แทน ร้อยละ
	f	แทน ความถี่
	N	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (สุนทรพจน์ คำรงค์พานิช. 2552 : 126)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนข้อมูล

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (สุนทรพจน์ คำรงค์พานิช. 2554 : 62)

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ข้อมูลแต่ละค่าของหน่วยตัวอย่าง
 X แทน คะแนนของข้อมูล
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบ การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โดยการจัดเรียนรู้ KWL-Plus โดยใช้หลักสูตรดัชนีค่าความ สอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธณี. 2552 : 104)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบ
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์จากผลการสอบ ครั้งเดียวโดยวิธีของโลเวท (Lovett Method) (สมนึก ภัททิยธณี. 2552 : 97)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_1 - X \sum i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัด

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเชิงเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus โดยวิธีของ เบรนแนน (Brennan) เพื่อหาประสิทธิภาพในการจำแนกผู้สอบออกเป็นผู้รอบรู้หรือสอบผ่านกับผู้ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านจากการสอบครั้งนี้ (Brennan Index) โดยการใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธณี. 2552 : 90)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	N_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
	N_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูกต้อง
	L	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูกต้อง

2.4 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้ (ชวลิต ชูกำแพง. 2553 : 132)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum x}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.5 การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีของกูดแมน (Goodman) เฟลทเชอ (Fletchers) และชไนเดอร์ (Schneider) ดังนี้ (ชวลิต ชูกำแพง. 2553 : 133)

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

2.6 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

$$\alpha = \frac{K}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

3.1 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนใช้สูตร t- test แบบ Dependent Sample t-test คำนวณจากสูตร (สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. 2552 : 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
 df แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees Of Freedom)
 $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างคะแนนยกกำลังสอง
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างคะแนนยกกำลังสอง
 T แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการและเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการการแปลความหมายของข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Σ แทน ผลรวม

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

E_1 แทน ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์

E.I แทน ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยผลการจัดการเรียนรู้

t แทน สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญทางสถิติ
(สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน)

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการ
เรียนรู้ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง
การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน
และหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 4 - 5

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus (N=35)

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	คะแนนเต็ม		คะแนนที่ได้				
	ใบงาน	ทดสอบย่อย	ใบงาน	ทดสอบย่อย	คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.
	20	5	546	141	687	19.62	2.01
2	20	5	518	145	663	18.94	1.92
3	20	5	530	136	666	19.03	1.93
4	20	5	525	137	662	18.91	1.95
5	20	5	532	140	672	19.20	2.44
6	20	5	520	132	652	18.62	2.24
รวม	120	30	3171	824	4002	114.34	12.49

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย 76.23

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) 76.23

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และการทำแบบทดสอบย่อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 114.34 คิดเป็นร้อยละ 76.23 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 76.23

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (คะแนนเต็ม30)	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม
26	3	78
25	5	125
24	6	144
23	4	92
22	7	154
21	4	84
20	3	60
19	1	19
17	1	17
16	1	16
รวม	35	789

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 22.54

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.41

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย 78.90

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) 78.90

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 22.54 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 78.90 แสดงว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ
78.90

ตาราง 6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการ
อ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้
KWL-Plus

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	150	114.34	12.49	76.23
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	22.54	2.41	78.90

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/ E_2) เท่ากับ 76.23 /78.90

จากตาราง 6 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 76.23 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 78.90 ดังนั้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) เท่ากับ 76.23/78.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำคะแนนผลการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการปฏิบัติมาคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล ดังตาราง 7

ตาราง 7 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
35	420	789	0.5857

จากตาราง 7 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีค่าเท่ากับ 0.5857 หรือคิดเป็นร้อยละ 58.57

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ตาราง 8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D	t	p
ก่อนเรียน	35	12.00	2.16	16.835*	.000
หลังเรียน	35	22.54	2.41		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ผู้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังตาราง 9

ตาราง 9 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดย KWL-Plus	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนพึงพอใจต่อเนื้อหาการเรียนเรื่องนี้	4.51	0.51	มากที่สุด
2. นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	3.31	0.83	ปานกลาง
3. เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	4.09	0.74	มาก
4. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น	3.83	0.79	มาก
5. นักเรียนสนใจปฏิบัติงานอย่างกระตือรือร้น	3.74	0.66	มาก
6. นักเรียนสามารถวางแผนการทำงานและปฏิบัติตามขั้นตอนในแต่ละเรื่องได้	3.54	1.07	มาก
7. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจนทำให้ทราบเป้าหมาย	4.50	0.51	มากที่สุด
8. ผู้สอนเปิดโอกาสและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	4.14	0.85	มาก
9. ผู้สอนให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่นักเรียน	3.86	0.73	มาก
10. นักเรียนสามารถวางแผนการทำงานและปฏิบัติตามขั้นตอนในแต่ละเรื่องได้	4.43	0.56	มาก
11. นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดย การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	3.51	0.85	มาก
12. นักเรียนได้ฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	3.74	0.66	มาก
13. นักเรียนมีความสุขในการเรียนกับการจัดการเรียนรู้ โดย KWL-Plus	3.91	0.85	มาก
14. การที่ได้ลงมือทำแบบฝึกหัดทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	4.14	0.69	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดย KWL-Plus	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
15. นักเรียนพึงพอใจที่ได้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus	4.40	0.60	มาก
16. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่สามารถปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จ	4.29	0.79	มาก
17. การทดสอบอย่างสม่ำเสมอทำให้ฉันรู้จักตนเองดีขึ้นและได้พัฒนาตนเองในการสอบครั้งต่อไปให้ดีขึ้น	3.83	0.86	มาก
18. นักเรียนพอใจในคะแนนสอบที่ทำได้ดีเสมอ	3.80	0.80	มาก
19. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	3.49	0.95	ปานกลาง
20. นักเรียนชอบการทดสอบย่อย	3.46	0.74	ปานกลาง
รวม	3.93	0.14	มาก

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ มาก และมีความพึงพอใจเป็นรายข้อจำนวน 3 ข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 14 ข้อ อยู่ในระดับมาก และอีก 3 ข้อ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

สรุปผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ปรากฏผลดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.23/78.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.5857 โดยที่นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 58.57

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีความพึงพอใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.23 /78.90หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำใบงาน แบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน คิดเป็นร้อยละ 76.23 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 78.90 แสดงว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 และเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรชฎา ทนใจชน (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์และเขียนแผนภาพความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการศึกษามนภรณ์ ไจรอบรู้ (2551 : 91-92) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าการจัดการเรียนรู้

การที่จัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและมีวิธีการที่เหมาะสมโดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ การเลือกเนื้อหา เอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านวิธีการสอนแบบ KWL-Plus ของ โอเกิ้ลอ้างถึงใน ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549 : 3) สมศักดิ์ ภูวิภาวรรณ (2544 : 75) วัชรรา เล่าเรียนดี (2547 : 92-94) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้ทุกระดับ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ รวมทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง การตรวจสอบแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้า พัฒนาขึ้นได้ผ่านการทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ก่อนที่จะนำไปทดลองจริง ทั้งนี้เพื่อทราบ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างทดลองสอนและเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงก่อนทดลองสอนจริงเพื่อให้มีความเหมาะสมและมีคุณภาพมากขึ้น

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีค่าเท่ากับ 0.5857 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 58.57 สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุกัญญา ผาธา (2554 : 91-94) พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.5436 แสดงว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 54.36

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลความสามารถในการเรียนรู้และความร่วมมือในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน คือมีทั้งนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนโดยให้นักเรียนร่วมกันรับผิดชอบศึกษาค้นคว้า และนำผลการเรียนรู้ที่ได้มาสรุปเป็นนของกลุ่มสมาชิกมีการช่วยเหลือกันในการเรียนรู้

2.2 การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้ใบงานหลายรูปแบบ เพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านเนื้อหาและทำความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และผู้สอนได้แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบจึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะรู้ผลคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนเพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของตนทำให้มีการแข่งขันการเรียนรู้ไปในทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ควรมีการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ครอบคลุมเพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนภรณ์ ใจรอบรู้ (255 : 91-92) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ผลการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อีรัชมา ทันใจชน (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์และเขียนแผนภาพความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับมากทุกด้านได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูควรแนะนำ อธิบายขั้นตอนประโยชน์และความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย KWL-Plus ให้กับนักเรียน อธิบายถึงความสำคัญของทักษะและคุณสมบัติของนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความเข้าใจตรงกัน

1.2 การนำเอาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีข้อจำกัดคือ ชั้นการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านที่ตนเองได้ศึกษาผู้เรียนส่วนมากเขียนสรุปความเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ จึงมีวิธีแก้ไขในขั้นตอนนี้โดยการสร้างใบงานที่มีความละเอียดเพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาได้ง่ายขึ้น

1.3 ควรศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่ใช้ควรมีความหลากหลาย ควรคำนึงถึงความแตกต่างของระดับชั้น อายุผู้เรียน ระดับสติปัญญา

1.4 ควรเฉลยคำตอบของใบงานเพื่อให้ นักเรียนได้ทราบถึงข้อผิดพลาดของตนเองและทราบคำตอบที่ถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

1.5 ควรยกย่องชมเชยและมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเพื่อเป็นการกระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย KWL-Plus ที่มีต่อทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะทางสังคม ความรับผิดชอบและความคงทนในการเรียนรู้ในเนื้อหาและระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

2.2 ควรได้ทำการเปรียบเทียบระหว่างการสอน ด้วย KWL-Plus กับเทคนิควิธีสอนอื่นๆ

2.3 ควรได้รับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วย KWL-Plus ในเนื้อหาและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.
- _____. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544.
- กาญจนา วัฒายุ. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์, 2548.
- กาญจมณี ศักดิ์เจริญ. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543.
- กิติมา ปรีดีดีลิก. ทฤษฎีการบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ : ธนการพิมพ์, 2539.
- เขมรัฐ โตไทยะ. คู่มือการจัดทำแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เนื้อหาสิ่งแวดล้อม เน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). ร้อยเอ็ด : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด, 2540.
- จิราพร นิลกำเหนิด. การพัฒนาแผนการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนแบบร่วมมือ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- จุฬาร ประเสริฐศรี. ผลการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องเวลา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ชลธิชา จันทรแก้ว. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- ชวลิต ชูกำแพง. การวิจัยหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- _____. การประเมินการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. แผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2541.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 503801 คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาและการฝึกอบรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2-8. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- ฐิตินันท์ ประทุมนันท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระบรมราชินีนาถวิทยาลัย ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน ในวิธีการสอนแบบ MIA. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

- ดวงเดือน แสงชัย. การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2530.
- ดารี มุศรีพันธ์. ความพึงพอใจและความต้องการด้านการจัดการศึกษาสายอาชีพของศูนย์บริการ การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู. รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชา หลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูธนบุรี, 2533.
- ทิฆัมพร ยุทธเสรี. ผลการเรียนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น เรื่องวัสดุและสมบัติ ของวัสดุที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- ธีรณา ทันใจชน. การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเขียนแผนภาพความคิดของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.
- นิดา พันธไชย. ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถโดยสารประจำทางสายร้อยเอ็ด-กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์, 2545.
- บันลือ พุกกะวัน. “แนวพัฒนาการสอนอ่านเบื้องต้น” วิทยจารย์. 85(2) : 29-35 ; กุมภาพันธุ์, 2530.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอทย์, 2545.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, หม่อมหลวง. แก่นวรรณกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พริ้นติ้ง, 2539.
- ประสาธ อิศรปริดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กภาพสินธุ์ : ประสาน การพิมพ์, 2546.
- พรสวรรค์ สีป้อ. หนังสือชุดปฏิบัติการเรียนรู้สุดยอดวิธีสอน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2550.
- มนภรณ์ ใจรู้รอบ. การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- รุจิรี ภู่อาระ. การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอทย์, 2545.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2538.
- วัชรา เล่าเรียนดี. เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม. มหาวิทยาลัย ศิลปากร, 2547.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2543.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและ การสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.

- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างวิจารณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- ศุภกร จินดาเวช. การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- สมนึก ภัทธิยธนี. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- สมพร มั่นตะสูตรแพ่งพิพัฒน์. การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2540.
- สมุทธ เซ็นเขาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.
- สุกัญญา ผาลา. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- สุนทรพจน์ ดำดงพานิช. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2526.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. ทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียน. นนทบุรี : ซี.ซี.นอลลิติจิสส์, 2550.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 19 วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2546.
- _____. 21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. หลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- Car, Eileen, and Donna Ogle. "K-W-L-Plus : A Strategies for Comprehension and Summarization", Journal of Reading. 30(7) : 626-631 ; April, 1978.
- Good, C.V. Dictionary of Education. New York : McGraw – Hill, 1973
- Maslow, A.H. Motivation and Personality. 2nd ed. New York : Harper and Row Publishers, 1970.
- Miller, L. Lyle. Increasing Reading Efficiency. New York : Hdt, Rinnehart and Winston, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง A young musician ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.1 (4) ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main Idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 1.2 (4) พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ต 1.3 (2) พูด/เขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (Theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ต 3.1 (1) ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ต 4.1 (1) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ต 4.2 (1) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องราวของ Jennifer Pike นักไวโอลินที่อายุน้อย แล้วสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์เรื่อง โดยใช้ทักษะการอ่านและการคิด รวมทั้งการค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับ

ประวัติของนักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ โดยใช้กระบวนการทางภาษาในการถ่ายทอดเรื่องราว ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน

3. สารการเรียนรู้

3.1 ทักษะเฉพาะวิชา

Language Features and Functions

Vocabulary : คำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องราวของนักดนตรี

Language Skills

Speaking : การพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

Reading : การอ่านเนื้อเรื่องเพื่อจับใจความสำคัญและตอบคำถาม

Writing : การเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ

นักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการอ่านเรื่องและสามารถสรุปวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 สามารถคาดเดาเรื่องที่อ่านได้

5.2 อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ได้

5.3 จับใจความสำคัญ (main idea) หาหัวข้อเรื่อง (topic) และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

5.4 เขียนเกี่ยวกับนักดนตรีที่ได้จากการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

6. กิจกรรมการเรียนรู้ KWL-Plus

6.1 ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน นักเรียนรู้อะไร K (what we know)

6.1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพในใบความรู้เรื่อง A young musician แล้วถามว่า

T : Do you know the famous musicians?

S : Yes. / No.

T : Give me 2-3 names of the famous musicians.

S : Students' own answers.

6.1.2 ครูถามคำถามนักเรียนจากเรื่องก่อนอ่าน (Before you read)

- Can you play any musical instruments? Which ones?

- Which musical instrument do you think is the most difficult to play?

- How much practice do you need to play an instrument very well?

6.1.3 ครูให้นักเรียนลองเดาว่า วันนี้ครูจะสอนเกี่ยวกับเรื่องอะไรโดยดูภาพประกอบ

6.1.4 ครูกระตุ้นให้นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนได้รู้แล้วจากเรื่องแล้วบันทึกลงในตารางช่อง

K นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความดังกล่าวลงในใบงาน ตาราง KWL-Plus ในช่อง K

6.2 ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน W (What we want to know)

- 6.2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้จากเรื่อง A young musician จากนั้นบันทึกคำถามลงในใบงานตาราง KWL-Plus ในช่อง W
- 6.2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง A Young Musician ในย่อหน้าที่ 1 ในใบความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก
- 6.2.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง A Young Musician ในย่อหน้าที่ 2 ในใบความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก
- 6.2.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง A young Musician ในย่อหน้าที่ 3 ในใบความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก
- 6.2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง A Young Musician ในย่อหน้าที่ 4 ในใบความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก
- 6.2.6 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง A Young Musician ในย่อหน้าที่ 5 ในใบความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก
- 6.3 ชั้นกิจกรรมหลังการอ่านนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร L (What we have learned)
- 6.3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งหมดจากการอ่านเรื่อง A Young Musician เพื่อตรวจสอบคำตอบอีกครั้ง
- 6.3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกคำตอบที่ได้จากการอ่านเรื่อง รวมทั้งข้อมูลใหม่ที่ศึกษาเพิ่มเติม ลงในตาราง KWL-Plus ช่อง L
- 6.4 ชั้นกิจกรรมการเขียนสรุปความ
- 6.4.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมสมองช่วยกันสรุปเรื่อง A Young Musician เป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping) ลงในใบงาน KWL-Plus
- 6.4.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องอีกครั้ง นักเรียนส่งใบงาน KWL-Plus
7. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้
- 7.1 สื่อการเรียนรู้
- 7.1.1 ใบความรู้เรื่อง A young musician
- 7.1.2 ใบงาน KWL-Plus
- 7.2 แหล่งการเรียนรู้
- 7.2.1 ห้องสมุด
8. การวัดและการประเมินผล
- 8.1 วิธีการวัดและประเมินผล
- 8.1.1 ประเมินการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
- 8.1.2 ตรวจสอบผลงานนักเรียน
- 8.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล

8.2.1 แบบประเมินการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์

8.2.2 แบบประเมินผลงานนักเรียน

8.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

8.3.1 นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์คิดเป็นร้อยละ 70

8.3.2 ผลงานนักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินคิดเป็นร้อยละ 70

9. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน.....

10. บันทึกผลหลังการสอน

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง A Young Musician

A Young Musician

Reading

1. When she was five, Jennifer Pike's parents gave her a violin.' The first time she played it, we knew that she was talented,' says her father, Jeremy. Jeremy is a music teacher in Manchester, England. The way she played was beautiful.

2. Jennifer started violin lessons. She soon learned to play the violin very well. She started playing in music competitions. She won many of them. People were amazed at how beautifully she could play the violin. 'Jennifer thought that other musicians were very tall,' says her mother, Teresa. But that's because she was much younger than the others!'

3. In 2002 Jennifer won a very important competition. She won England's Young Musician of the year competition. Jennifer was only twelve years old. The other young musicians were aged nineteen and twenty! It was very exciting,' said Jennifer.

4. After she won the Young Musician of the Year competition she had to go back to school she had to study for her exams like her friends! She also enjoyed doing other things. She liked writing and listening to pop music. She also liked playing sport but she had to be careful not to hurt her hands.

5. Since the competition, Jennifer has won many awards and prizes. She has played concerts in the UK, Europe and Japan. She is now studying at Oxford University and she hopes to be playing the violin for many years to come.

ใบงานตาราง KWL-Plus
เรื่อง A Young Musician

K นักเรียนรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับเรื่อง	W นักเรียนต้องการรู้อะไร จากเรื่อง	L นักเรียนอ่านเรื่องแล้วรู้อะไรบ้าง	Plus สรุปเรื่องจากการอ่านเรื่อง
แผนผังความคิด Mind Mapping			

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus
 เรื่อง A Young Musician

Write short answer to the following questions.

1. What is Jeremy Pike's job?

.....

2. Why did Jennifer think the other musician were very tall?

.....

3. Why did Jennifer have to be careful when she played sport?

.....

4. Where is Jennifer studying now?

.....

5. What did Jennifer do after she won the Young Musician of the Year.

.....

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
ทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus
เรื่อง A Young Musician

1. A music teacher.
2. Because she won many of them.
3. Because she had to be careful not to hurt her hands.
4. At Oxford University.
5. She had to go back school.

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน/เกณฑ์คุณภาพ		
	3	2	1
มีการวางแผนการปฏิบัติงาน	มีการวางแผนการทำงานตามที่วางไว้	มีการวางแผนการทำงานบางส่วน	มีการวางแผนการปฏิบัติงานน้อย
ปฏิบัติงานตามขั้นตอนของ KWL-Plus	ปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่วางแผนที่วางไว้	ปฏิบัติงานตามขั้นตอนบางส่วน	ไม่ปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่วางแผนที่วางไว้
บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง	ถูกต้อง ครอบคลุม เนื้อหาอย่างสมบูรณ์	ถูกต้อง ครอบคลุม เนื้อหาเป็นส่วนใหญ่	ผิดบ้าง และไม่ครอบคลุมเนื้อหา
สรุปใจความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกใจความสำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็นอย่างสมบูรณ์	เขียนบอกข้อความสำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความสำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น
คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างภาษา	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษา ถูกต้อง เหมาะสม และหลากหลาย	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษา ถูกต้องเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษา แบบง่ายๆ และมีข้อผิดพลาด
เขียนสรุปความ mind mapping	เขียนบอกใจความสำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็นอย่างสมบูรณ์	เขียนบอกข้อความสำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความสำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น

เกณฑ์การประเมิน นักเรียนต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่า 60 % จึงจะผ่านเกณฑ์

ตาราง 10 ระดับคุณภาพและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ผ่านเกณฑ์

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญ		ระดับคุณภาพ
	\bar{X}	S.D.	
1. สาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.11	0.68	มาก
1.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.17	0.79	มาก
1.3 มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3.67	0.49	ปานกลาง
1.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	0.49	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3.89	0.68	ปานกลาง
2.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.28	0.75	มาก
2.3 ประเมินผลได้	4.00	0.69	มาก
2.4 สามารถสอนให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.17	0.79	มาก
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.83	0.79	ปานกลาง
3.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	3.94	0.80	ปานกลาง
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	3.83	0.79	ปานกลาง
3.4 เหมาะสมกับเวลา	4.06	0.73	มาก
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.49	มาก
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	0.49	มาก
4.3 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	4.11	0.68	มาก
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	3.78	0.65	ปานกลาง
4.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.11	0.68	มาก
4.6 เหมาะสมกับเวลา	4.28	0.83	มาก
5. สื่อการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.94	0.73	ปานกลาง
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.06	0.73	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนรู้	4.67	0.49	มาก
5.4 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	4.11	0.76	มาก
5.5 ใช้สื่อหลากหลายให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้	4.39	0.78	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญ		ระดับคุณภาพ
	\bar{X}	S.D.	
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.28	0.75	มาก
6.2 วิธีการวัดสามารถประเมินผลได้	4.11	0.76	มาก
6.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	3.67	0.75	ปานกลาง
รวม	4.12	0.68	มาก

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดย KWL-Plus

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 รายวิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

คำชี้แจง

1. ใช้เวลาสอบ 60 นาที จำนวนข้อสอบ 30 ข้อ 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร a, b, c หรือ d ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

คำสั่ง อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1-5

A young musician

Reading

1. When she was five, Jennifer Pike's parents gave her a violin.' The first time she played it, we knew that she was talented,' says her father, Jeremy. Jeremy is a music teacher in Manchester, England. The way she played was beautiful.
2. Jennifer started violin lessons. She soon learned to play the violin very well. She started playing in music competitions. She won many of them. People were amazed at how beautifully she could play the violin. 'Jennifer thought that other musicians were very tall,' says her mother, Teresa. But that's because she was much younger than the others!'
3. In 2002 Jennifer won a very important competition. She won England's Young Musician of the year competition. Jennifer was only twelve years old. The other young musicians were aged nineteen and twenty! It was very exciting,' said Jennifer.
4. After she won the Young Musician of the Year competition she had to go back to school she had to study for her exams like her friends! She also enjoyed doing other things. She liked writing and listening to pop music. She also liked playing sport but she had to be careful not to hurt her hands.
5. Since the competition, Jennifer has won many awards and prizes. She has played concerts in the UK, Europe and Japan. She is now studying at Oxford University and she hopes to be playing the violin for many years to come.

- 1) Why did Jennifer have to be careful when she played sport?
 - a. Because she has played concerts in the UK.
 - b. Because she was much younger than the other.
 - c. Because she won many of them.
 - d. Because she had to be careful not to hurt her hands.

- 2) Where is Jennifer studying now?
 - a. Oxford University.
 - b. University of Manchester.
 - c. University of Cambridge.
 - d. Kingston University.
- 3) What is the main purpose of the passage?
 - a. To explain how difficult it to play the violin well.
 - b. To describe a young musician named Jennifer Pike.
 - c. To describe the Young Musician of the Year competition.
 - d. To explain how difficult it to play the sport.
- 4) What is the main purpose of the paragraph 3?
 - a. Jennifer plays the violin for the first time.
 - b. Jennifer's other interests.
 - c. Jennifer wins an important competition.
 - d. Jennifer went back to school to study for her exams.
- 5) Which is true?
 - a. Jennifer didn't have to go school after she won the competition.
 - b. Jennifer has played the violin in China.
 - c. Jennifer started playing the violin when she was very young.
 - d. Jennifer's father is a composer.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 6-10

Baby elephants

Reading

1. Elephants live in families. When a baby elephant is born, the family is very excited. The elephants make a lot of noise, and they come close to the baby to welcome it. The mother elephant helps the baby to stand up. It must learn to stand up so it can drink its mother's milk.

2. Baby elephants are big! They are about 100 kilograms when they are born. That's twenty-eight times bigger than a human baby. They drink about 11 litres of milk a day. That's a lot of milk.

3. A mother elephant looks after her baby very carefully. If it moves her body. If a baby can't climb over something, its mother helps it with her trunk. Sometimes other young elephants help a mother elephant look after her baby. This is how young elephants learn to look after babies.

4. Elephant walk from place to place looking for food and water. When the elephants are walking, the baby sometimes holds its mother's tail. If a lion comes close to them, all the elephants stop and stand close together with the babies in the middle.

5. When the elephants find water, the babies are very happy. Baby elephants love to play, and they love to play in water!

- 6) Who sometime helps mother elephants?
- Baby's elephants.
 - Other young elephants.
 - Father's elephants.
 - Mother's elephants.
- 7) Where do the baby elephants stand if the elephants see a lion??
- In the middle of all the elephants.
 - In the front of all the elephants.
 - In the behind of all the elephants.
 - In the between of all the elephants.
- 8) What is the main purpose of the passage?
- To describe what baby elephants look like.
 - To describe how mother and baby elephants live.
 - To compare baby elephants to human babies.
 - To explain how young elephants learn to look after babies.
- 9) What is the main purpose of the paragraph 4?
- Travelling elephants.
 - Welcome to the world!
 - Looking after baby.
 - Baby elephant are big!
- 10) Which is true?
- Baby elephant live with their father, not their mothers.
 - Baby elephants can stand up soon after they are born.
 - Elephants always stay in the same place.
 - Elephants are frightened of water.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 11-15

The sailor's friend

Reading

1. On a ship far out at sea, a sailor looks up at the sky. He sees a beautiful white bird. It is flying high up in the sky. It is an albatross. The sailor is happy to see it. Many sailors believe that if they see an albatross, they will have good luck.

2. Albatrosses are sea birds. They fly over the sea looking for fish to eat. They only go onto land to look after their babies, or 'chicks'. Albatross chicks can't fly. They live on land until they learn to fly. Their parents bring them fish to eat.

3. Sometimes an albatross has to fly more than 1,000 kilometres to find fish for its chick. It may be away for two weeks. When the chick is four months old, the parents leave it. Then the chick must find its own food. So it must learn to fly quickly.

4. Albatrosses are big. Their wings are more than 2 metres wide. They can fly for many days without stopping. They can even sleep while they are flying! Albatrosses use the wind to help them fly. With the wind under them, they don't need to move their wings for many hours.

5. Albatrosses can live for forty or fifty years. Like sailors, they live most of their lives at sea. Perhaps that is why sailors call albatrosses their friends.

- 11) What kind of bird is an albatross?
 - a. A sea fish.
 - b. A chick.
 - c. A bird.
 - d. A sea bird.
- 12) When do albatross parents leave their chick?
 - a. When their chicks is 1 months old.
 - b. When their chicks is 2 months old.
 - c. When their chicks is 3 months old.
 - c. When their chicks is 4 months old.
- 13) What is the main purpose of the passage?
 - a. To describe a bird called the albatrosses.
 - b. To describe some sea birds.

- c. To explain why sailors like albatrosses.
 - d. To explain the albatrosses chicks need their parents.
- 14) What is the main purpose of the paragraph 3?
- a. Travelling birds.
 - b. The win helps the albatross.
 - c. Albatross chicks need their parents..
 - d. The albatross travels a long way to look for food.
- 15) Which is true?
- a. Albatross cannot fly very well.
 - b. Sailors like to see the mountain.
 - c. Albrosses spend a lot of time flying.
 - d. Albatross chicks find their own food as soon as.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 16-20

Life on the ice

Reading

1. The Arctic is a very cold place. Everywhere in the Arctic there is snow and ice. It is very difficult for people to live there. But many polar bears live there. How can polar bears live in such a cold place? How do they look after their babies? And what do they eat there?

2. Polar bears have very thick fur. They also have a lot of fat on their bodies. This helps them to stay warm.

3. Baby polar bears are called 'cubs'. Cubs are born in the winter. Before the cubs are born, the mother polar bears makes a hole in the snow. This hole is called a 'den'. The mother look after the cubs in the warm den.

4. At the end of winter the cubs are four months old. They can leave the den. The mother and her cubs start walking. They walk across the ice to the sea. They go there to find food.

5. Polar bears eat seals. Seals are animals that live on the ice and in the sea. Polar bears are good at swimming. They can swim more than 80 kilometres to find seals to eat.

6. A polar bears's fur is white. This is the same colour as the snow and ice. So it is difficult for seals to see a polar bear coming. This helps the polar bear to catch seals. And polar bears need to eat a lot of seals. They need to eat a lot of fat to help them stay warm!

- 16) How do polar bears stay warm?
- They go there to find food.
 - Polar bears eat seals.
 - They have very thick fur and have a lot of fat on their bodies.
 - Polar bears don't drink water.
- 17) Why do the polar bears walk to the sea ?
- Because they swim.
 - Because they can leave den.
 - Because they find food.
 - Because they drink water.
- 18) What is the main purpose of the passage?
- To describe the Arctic.
 - To describe how polar bears live in the Arctic.
 - To compare baby polar bears with adult polar bears.
 - To explain how polar bears stay warm.
- 19) What is the main purpose of the paragraph 6?
- What polar bears eat.
 - Polar bears are difficult to see.
 - How polar bears stay warm
 - Polar bears are called 'cub'.
- 20) Which is false?
- Seals eat polar bears.
 - Polar bears swim a long way to find food.
 - Polar bears cubs leave home by themselves when they are four months old.
 - Polar bears spend the winter in a hole in the snow.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 21-25

Unusual Aussie

Reading

1. Kangaroos are unusual animal. They are marsupials. Marsupials are a special kind of animal. They look after their babies in an unusual way. Most marsupials live in Australia, and the kangaroo is one of them.

2. A baby kangaroo is called a 'joey'. When a joey is born it is tiny. It is tiny. It is only 3 centimetres long. After the joey is born it climbs into a pocket in its mother's fur. This pocket is called a 'pouch'. The baby drinks its mother's milk and grows bigger in the pouch. The joey lives in its mother's pouch until it is six months old.

3. Kangaroos also move in an unusual way. They don't walk or run like other animals do. They jump! Kangaroos have two very strong back legs. They use them to jump. They also have a strong tail which helps them to jump. A big kangaroo can travel 12 metres in one jump. Kangaroos move very quickly when they jump. They can jump at 65 kilometres an hour. The joey sits in its mother's pouch while its mother is jumping along!

4. Summer in Australia is very hot. During the day, kangaroos often sleep under a tree. At the end of the day, when it is cool, they go to find water. Often a group of kangaroos travel together. They drink water and eat grass together.

5. Kangaroos have big ears. They use them to listen for the people and grass and dangerous animals. If a kangaroo hears a noise, it stands up on its back legs and listens. Then all the kangaroos in the group jump away very quickly.

21) How far can a big kangaroo jump in one time?

- a. 11 metres.
- b. 12 metres.
- c. 13 metres.
- d. 14 metres.

22) What do kangaroos do during the day in summer?

- a. They often travel with other kangaroos.
- b. They can jump at 65 kilometres.
- c. They drink water and eat grass together .
- d. They often sleep under the tree.

- 23) What is the main purpose of the passage?
- To describe where kangaroos.
 - To describe how unusual kangaroos are.
 - To explain what babies kangaroos.
 - To explain what marsupials are.
- 24) What is the main purpose of the paragraph 3?
- Kangaroos don't walk.
 - Where baby kangaroos live.
 - Kangaroos listen carefully.
 - Kangaroos are unusual animals.
- 25) Which is false?
- Baby kangaroos are very, very small.
 - Kangaroos can move very quickly.
 - Kangaroos aren't very good at jumping.
 - Kangaroos often travel with other kangaroos.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 26-30

Tomatina

Reading

- If you go to the Spanish town of Bunol in August, you should wear old clothes. Don't wear good clothes because you may get covered with tomato juice!
- The farmers near Bunol grow a lot of tomatoes. In summer there are too many tomatoes to sell. So the people of Bunol have an unusual way of using them. Every year, one day in August is called 'Tomatina'. In the morning the shopkeeper in Bunol put plastic over their shops. They don't want their shops to be covered with tomato juice. A big crowd of people comes into town. Then trucks bring 125,000 kilograms of tomatoes.
- At eleven o'clock the fun starts. Suddenly everyone starts throwing tomatoes each other. People enjoy throwing tomatoes. They also enjoy being hit by tomatoes! When tomatoes hit you, you get covered with tomatoes juice. Soon everyone is red. And everyone is having a lot of fun!
- Then, at one o'clock everyone stop throwing tomatoes. The streets of Bunol are covered with tomato juice. The people wash the street, and soon all the tomatoes juice is gone. Tomatoes again. And it will be Tomato time again!

- 26) What do the shopkeepers in Bunol do in the day called Tomatina?
- They put flower over their shops.
 - They put balloon over their shops.
 - They put blanket over their shops.
 - They put plastic over their shops.
- 27) What do people enjoy about Tomatina?
- They enjoy throwing tomatoes and being hit by tomatoes.
 - You get covered with tomato juice.
 - They wash the streets.
 - They don't want their shops covered with tomato juice.
- 28) What is the main purpose of the passage?
- To describe a special day when people throw tomatoes at each other.
 - To describe how everyone in Spain uses tomatoes.
 - To explain how to cook tomatoes.
 - To explain what tomato juice.
- 29) What is the main purpose of the paragraph 4?
- Too many tomatoes.
 - The tomato-throwing starts.
 - Time to clean up the tomato juice.
 - The farmers near Bunol grow a lot of tomatoes.
- 30) Which is false?
- During Tomatina, the people of Bunol eat a lot of tomatoes.
 - Most people enjoy Tomatina.
 - By the end of Tomatina, everyone is covered with tomato juice.
 - Tomatoes happens every year.

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL-Plus

1) d	2) a	3) b	4) c	5) c
6) b	7) a	8) b	9) a	10) b
11) d	12) d	13) a	14) d	15) c
16) c	17) c	18) b	19) b	20) a
21) b	22) d	23) d	24) a	25) c
26) d	27) a	28) a	29) c	30) a

ภาคผนวก ค
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc})
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อสอบที่เข้าเกณฑ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จำนวน 30 ข้อ

ข้อสอบข้อที่	ค่าความสอดคล้อง	ข้อสอบข้อที่	ค่าความสอดคล้อง
1	1.00	16	0.67
2	0.67	17	1.00
3	0.67	18	1.00
4	1.00	19	0.67
5	1.00	20	0.67
6	1.00	21	0.67
7	0.67	22	0.67
8	1.00	23	1.00
9	0.67	24	1.00
10	0.67	25	0.67
11	0.67	26	0.67
12	1.00	27	1.00
13	0.67	28	0.67
14	0.67	29	1.00
15	1.00	30	1.00

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ที่เข้าเกณฑ์ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc})
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(B)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(B)
1	0.81	16	0.55
2	0.51	17	0.25
3	0.67	18	0.47
4	0.35	19	0.50
5	0.56	20	0.25
6	0.36	21	0.62
7	0.54	22	0.38
8	0.54	23	0.55
9	0.54	24	0.54
10	0.62	25	0.27
11	0.70	26	0.43
12	0.51	27	0.21
13	0.44	28	0.77
14	0.43	29	0.58
15	0.28	30	0.58
ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของข้อสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93			

ภาคผนวก ง
แบบวัดความพึงพอใจ ค่าอำนาจจำแนก (t-test) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ
ของแบบวัดความพึงพอใจ

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดย KWL-Plus

คำชี้แจง

1. การตอบแบบสอบถามไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด และการเลือกคำตอบในแต่ละข้อจะไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่อย่างไร

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบวัดความพึงพอใจแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่กำหนดให้ตรงตามความเป็นจริง ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

เหมาะสมมากที่สุด 5 คะแนน

เหมาะสมมาก 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด
1. นักเรียนพึงพอใจต่อเนื้อหาการเรียนเรื่องนี้
2. นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus
3. เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป
4. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้เข้าใจ บทเรียนง่ายขึ้น
5. นักเรียนสนใจปฏิบัติงานอย่างกระตือรือร้น
6. นักเรียนสามารถวางแผนการทำงาน และปฏิบัติงานตามขั้นตอนในแต่ละเรื่องได้
7. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจนทำให้ทราบเป้าหมาย
8. ผู้สอนเปิดโอกาสและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด
9. ผู้สอนให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่นักเรียน
10. นักเรียนสามารถวางแผนการทำงานและปฏิบัติงานตามขั้นตอนในแต่ละเรื่องได้
11. นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดย KWL-Plus
12. นักเรียนได้ฝึกการอ่านภาษาอังกฤษตามขั้นตอนของ KWL-Plus ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น
13. นักเรียนมีความสุขในการเรียน
14. การที่ได้ลงมือทำแบบฝึกหัดทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น
15. นักเรียนพึงพอใจที่ได้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus
16. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่สามารถปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จ
17. การทดสอบอย่างสม่ำเสมอทำให้ฉันรู้จักตนเองดีขึ้นและได้พัฒนาตนเองในการสอบครั้งต่อไปให้ดีขึ้น
18. นักเรียนพอใจในคะแนนสอบที่ทำได้เสมอ
19. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
20. นักเรียนชอบการทดสอบย่อย

ตาราง 13 ค่าความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจแต่ละข้อกับเนื้อหาที่ต้องวัด (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ข้อที่	ความสอดคล้อง	ข้อที่	ความสอดคล้อง
1	0.67	11	0.67
2	1.00	12	1.00
3	0.67	13	1.00
4	1.00	14	0.67
5	1.00	15	0.67
6	1.00	16	0.67
7	1.00	17	1.00
8	1.00	18	1.00
9	1.00	19	1.00
10	1.00	20	1.00

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ที่เข้าเกณฑ์ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
1	0.77	11	0.88
2	0.89	12	0.84
3	0.90	13	0.85
4	0.85	14	0.80
5	0.83	15	0.94
6	0.96	16	0.87
7	0.83	17	0.88
8	0.80	18	0.89
9	0.86	19	0.86
10	0.80	20	0.83

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ 0.89

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ	นางสาวพัชรินทร์ พรหมโพธิ์
วันเกิด	วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 736 หมู่ 1 ตำบลบ้านเขว้า อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ 36270
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านท่าโป่ง ตำบลวังตะเฒ่า อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ 36250 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2544	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (คบ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2552	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
พ.ศ. 2556	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

